

శైవార్చన

శివస్తోత్రరత్నాలు

సంకలనం

ప్రముఖ్య ప్రధాన సామువేదం షణ్ముఖ శర్మ

బుయపీపిరం ప్రచురణలు

శైవార్థోగ్ని

ఆధ్యాత్మిక రత్నాలు

బుఫిపీరం ప్రచురణలు

శివార్థన

ఆనుక్రమణిక

శ్రీ శివ ప్రదోష పూజ	-4
శ్రీ శివాషోత్తర శతనామావళి	-12
శ్రీ సంకటనాశన గణపతి స్తోత్రం	-15
శ్రీ రుద్రనమక స్తోత్రం	-16
శ్రీ శివ పంచాక్షర స్తోత్రం	-23
శ్రీ శివాష్టకం	-24
శ్రీ శివతాండవ స్తోత్రం	-25
శ్రీ లింగాష్టకం	-28
శ్రీ కాలబైరవాష్టకం	-29
శ్రీ వేదసార శివ స్తోత్రం	-30
శ్రీ ఉమామహాశ్వర స్తోత్రం	-32
శ్రీ శంకర వందన స్తోత్రం	-33
శ్రీ శివసహస్రనామ స్తోత్రం	-34
దక్షిణాన్ని కురిపించే దక్షిణామూర్తి	-49
దక్షిణామూర్తి స్తోత్రం	-54

‘శివ’ నామానికి సుభం, క్షేమం, మోక్షం, శాంతి,

నిర్వలత్వం, ఆనందం అని అర్థాలు

శివార్థస్తుతి చేసేవారికి ఈ ప్రయోజనాలన్నీ సిద్ధిస్తాయి. నిరాకారము, సాకారము కూడా శివుడే. నిరాకార పరంజ్యోతికి సంకేతంగా శివలింగాన్ని అర్థిస్తాం. ఆ చంద్రశేఖరుడు తన పరతత్త్వాన్ని ప్రకటిస్తూ, భక్తులను అనుగ్రహించడానికి సాకారుడై అనేక రూపాలు ధరించాడు. దక్షిణామూర్తి, పంచముభుడు, అర్ధనారీశ్వరుడు, ఆదికిరాతమూర్తి, పరివారమూర్తి, మృత్యుంజయమూర్తి, నందరాజు, అష్టమూర్తి, ఏకాదశరుద్రులు, పశుపతి ఇలా... ప్రతిరూపమూ, తత్త్వమూ దివ్యమే.

ఆ శివమహాదేవుని నిత్యం స్వరించుకోవలసిన దివ్యమంత్రాల వంటి నామాలను, అంశాలను భక్తజనుల సౌలభ్యం కోసం ఇలా అందజేయడం జరుగుతోంది. వీటిని నిత్యం మనసం చేసి తరించండి.

- సామవేదం షణ్ముఖశర్ప

3

శివాయ గురవే నమః
ల్లి విష్ణురూపాయ నమశ్శివాయ

నమశ్శివాయ సాంబాయ శాంతాయ పరమాత్మనే

గురవే సర్వలోకానాం భిషజే భవరోగిణామ్ నిధయే

సర్వవిధ్యానాం దక్షిణామూర్తయే నమః

1. శివాయ నమః	1. ఆర్యాయై నమః
2. మహేశ్వరాయ నమః	2. దుర్గాయై నమః
3. రుద్రాయ నమః	3. వేద గర్భాయై నమః
4. విష్ణవే నమః	4. అంబికాయై నమః
5. పితామహోయ నమః	5. భద్రాయై నమః
6. సంసారషైద్యాయ నమః	6. భద్రకాట్యై నమః
7. సర్వజ్ఞాయ నమః	7. క్షేమ్యాయై నమః
8. పరమాత్మనే నమః	8. క్షేమంకర్యై నమః

ఈ నామాలను నిత్యం
స్వరించితే సదా
శివానుగ్రహం లభిస్తుంది.

ఈ దుర్గా నామాలను
నిరంతరం పరిస్తే,
దుర్గతులు తొలగుతాయి.

సకలాభీష్ట సిద్ధికి శివప్రదీప పూజ

‘శివ’ నామానికి శుభం, క్షేమం, భద్రం, మంగళం, మోక్షం, శాంతి, నిర్వలత్వం (శుద్ధత) అని అర్థాలున్నాయి.

ఈ మంగళకర తత్త్వాల స్వరూపమే శివుడు. శివుని ఆరాధించినవారికి ఈ ఘలాలన్నీ సిద్ధిస్తాయి. అందుకే శివపూజ భారతీయ జీవన విధానంలో ప్రధాన భాగమయ్యాంది. శివపూజ ఐశ్వర్యకారకం. “ఈశ్వరుడివ్యాలి - ఇల్లు నిండాలి” అని నానుడి ఉంది.

యశ్చివోనామరూపాభ్యాం యాదేవీ సర్వమంగళా ।

తయాఃసంస్వరణాత్ పుంసాం సర్వతో జయ మంగళమ్ ॥

ఆయన నామమూ రూపమూ శివమే. ఆయన పత్ని జగజ్జనని సర్వమంగళ వారిరువురి సురణము అన్ని విధముల జయమును, మంగళమును ప్రసాదిస్తాయి. ఐహిక సుఖాలు, పారమార్థిక జ్ఞానము, మోక్షము ప్రసాదించగల సాంబశివుని బ్రిహ్మ, విష్ణుండ్రాది దేవతలు, వసిష్ఠ, వ్యాసాది మహర్షులు ఆరాధించి అభీష్టసిద్ధులను పొందినట్లుగా వేదపురాణీతివసాలు వర్ణిస్తున్నాయి. మహాభారతంలో శ్రీకృష్ణరూపులు, ఉపమన్యవు సాగించిన శివార్థన చక్కగా విశదీకరించారు వ్యాసదేవులు.

4

శివపూజ నిత్యపూజగానేకాక, ప్రత్యేక ప్రతాలుగా ఆచరించే పద్ధతులు చాలా ఉన్నాయి. గ్రహదోష నివారణకు, అభీష్టసిద్ధికి, చిత్తపుద్ధికీ, శాంతికి శివపూజ శరణ్యం. నిత్యం శివపూజ జరిగే ఇంట లక్ష్మి సుస్థిరంగా ఉంటుంది.

మాసశివరాత్రి, మహాశివరాత్రి, సోమవారప్రతం, ప్రదోషప్రతం - వంటి శివ ప్రతాలు చాలా ఉన్నాయి. ఈ ప్రతాచరణం శీఘ్రంగా సత్కలితాలనిస్తుంది.

శివప్రతాలలో మహిమాన్వితమైనది ‘ప్రదోషప్రవతం’. ‘ప్రదోషం’ అనేది కాలవిశేషం.

సూర్యాస్తమయమయ్యాక మూడు గడియలు (ఒక గంటసేపు) ప్రదోష కాలం. ‘ప్రదోషోరజనీముఖమ్’ - రాత్రికి ఆరంభ కాలమేప్రదోషం.

ఈ సమయంలో శివుని ఆరాధించినవారికి శైయస్సు లభిస్తుంది.

ఈ ప్రదోషం నాలుగు విధాలు :

1. నిత్యప్రదీపం

ప్రతిరోజు వచ్చే ప్రదోషాన్ని నిత్యప్రదోషం అంటారు. ప్రదోషప్రతం రోజు రోజంతా ఉపవసించి

(యథాశక్తి), సాయంత్రం స్నానం చేసి, శివుని ఆరాధించి, ఆయనకు నివేదించిన భోజనాన్ని భుజించాలి. ఈ స్క్రప్తతం నిత్యం ఆచరించడం కుదరనిదే. కొందరు అత్యంత నిష్టాపరులు పగలు కేవలం అపక్యాహోరం (వండని ఆహోరం. పాలు, పళ్ళు, పప్పులు మొదలైనవి) స్నేకరించి, సాయంత్రం భక్తితో సాంబిశివుని పూజించి నివేదించిన అన్నాన్ని స్నేకరిస్తారు. ఇలా కుదరనివారు కాలీకమాసం, మాఘమాసం, శ్రావణమాసం లాంటి పవిత్ర మాసాలలో నెల్లాళ్ళపాటు ఈ ప్రతాన్ని ఆచరిస్తారు.

కొందరు సౌమ్యప్రదోషం, శనిప్రదోషం, గురుప్రదోషం లాంటివి చేస్తుంటారు. సౌమ్యప్రదోషం - అంటే సోమవారం పాటించే ప్రదోషప్రతం. శనివారం ప్రదోషార్థను శనిప్రదోషమంటారు. అలాగే గురువారం కూడా ప్రదోషార్థన చేసేవారున్నారు.

పదహారు (16) సోమవారాలు సౌమ్య ప్రదోషప్రతం పాటించేవారికి సర్వాభీష్టసిద్ధి. శనివారం ఈ ప్రతం పాటిస్తే ఎటువంటి శనిదోషాలైనా తొలగుతాయి. అలాగే ఏ వారం ప్రదోషాన్ని పాటిస్తే ఆ వారానికి సంబంధించిన గ్రహాదోషాలు తొలగుతాయి.

కాలకర్త అయిన మహాశ్వరుని అధీనంలో కాలశక్తులు, గ్రహశక్తులు, దేవతాశక్తులు సంచరిస్తాయి. అందుకే శివాధన చేసేవారికి అన్నీ అనుకూలిస్తాయి. దేవదేవుడు, మహాదేవుడు - అనే ప్రసిద్ధి శివునకు వేదాలలోనే గోచరిస్తుంది.

5

2. పక్షప్రదోషం

ప్రతి నెలా పూర్తిమ ముందు వచ్చే (పుక్షపక్ష త్రయోదశి) పక్షప్రదోషం. ఈ రోజు ప్రదోష ప్రతం ఆచరించడం చాలా ప్రసిద్ధి. ప్రదోషవేళ శివపూజ, శివసంకీర్తన, శివధ్యానం ఏదో ఒకటి చేయాలి.

3. మాసప్రదోషం

ప్రతి మాసం అమావాస్య ముందు వచ్చే త్రయోదశి (కృష్ణపక్ష త్రయోదశి) మాసప్రదోషం. ఇది కూడా శక్తివంతమైనది.

ప్రతి శివాలయంలో జనసందోహం చేత ఈ రెండు ప్రదోషాలలో పూజ జరిపించడం శేషం. శివభజనలు, పూజలు, అభిషేకాలు - ఈ సమయంలో అలయాలలో జరిపించితే అలా జరిపించిన భక్తులకు, డోరికీ కూడా క్షేమం.

తమిళనాడు, కర్ణాటక, కేరళలాంటి అనేక ప్రాంతాలలో ఈ పుఢ్చ వైదికాచారం ఇప్పటికీ సాగుతోంది. చాలామంది వ్యక్తిగతంగా ఈ రెండు ప్రదోషాలనీ ఆచరిస్తారు. అంతేకాక, ప్రతి శివాలయంలో కూడా సందడిగా ప్రదోషార్థులతో కళకళ

లాడుతుంది. ఈ ఆచారం ఆంధ్రదేశంలో కూడా ప్రతి శివాలయంలో ఆచరించేలా ఆలయ నిర్మాణకులు, ఊరి ప్రజలు శ్రద్ధ తీసుకుంటే మంచిది.

ఈ రెండు ప్రదోషాలలో ఉపవాసం వంటివి చేయలేకపోయినా, ప్రదోషవేళ శివాలయానికి చేరి ఆరాధించడం, గుడికి వెళ్ళలేకపోతే ఇంట్లోనే శివస్తోత్రాలు చదువుకొనడం, అలా కూడా పీలుకాని పక్షంలో ఎక్కడుంటే అక్కడ ‘శివా శివా’ అని స్మరించుకున్నా పుణ్యఫలాలు లభిస్తాయి.

నిత్యం ప్రదోష సమయంలో - కైలాస లోకంలో పరమశివుడు పార్వతీసహితుడై ఆనందతాండవం చేస్తాడని శాస్త్రాలు వర్ణిస్తున్నాయి.

ఆ కాలంలో దేవతలంతా శివుని సమక్కంలో ఉంటారు. అందుకే అప్పుడు చేసే శివార్థనవల్ల దేవతలంతా సంతోషిస్తారు.

నటరాజ నాట్యంలో దేవతలంతా పాత్రధారులే. విశ్వంలో నిరంతర చైతన్యమే నటరాజ విన్యాసం. అందులో లెలువదే శక్తులే దేవతలు. ఈ నటరాజతత్త్వం ప్రపంచ మేధావుల్ని సైతం అబ్బారపరచింది.

6

కైలాసశైల భవనే త్రిజగజ్ఞనితీం
గౌరిం నివేశ్యకనకాంచిత రత్నపీరే ।
సృత్యం విధాతు మఖివాంఘతి శూలపాణో
దేవాః ప్రదోషసమయేను భజంతి సర్వో ॥

కైలాసగిరి భవనంలో జగజ్ఞనని గౌరిని అధ్యక్షురాలిగా స్వర్ణరత్న సింహాసనంపై అధిరోహింపచేసి, శివుడు నాట్యానికి ఉపక్రమిస్తాడు. ఆ నటేశ్వరుని దేవతలంతా ప్రదోషవేళ సేవించుకుంటారు.

వాగ్దేఖీ ధృతపల్లీకి శతమభోవేణుం దధత్వదృజ
స్తుతోన్నిద్రకరో రమాభగవతీ గేయ ప్రయోగాన్వితా ।
విష్ణుస్నానిద్ర మృదంగ వాదన పట్టర్హేవాస్పమంతాత్ స్థితాః
సేవంతే తమసుప్రదోషసమయే దేవం మృదానీ పతిమ్ ॥
సరస్వతి వీణ వాయిస్తున్నది. ఇంద్రుడు వేణువును పలికి
స్తున్నాడు. బ్రహ్మతాళం వేస్తున్నాడు. శ్రీలక్ష్మి గానం చేస్తు
స్తుది. శ్రీమహావిష్ణువు పరవశంగా మృదంగం ప్రోగి
స్తున్నాడు. వీటి సహకారంతో నస్తిస్తున్న పార్వతీపతిని
దేవగంధర్వ మహార్షి సిద్ధులందరూ ప్రదోషవేళ కొలుచు
కుంటున్నారు.

ఇక్కడ గ్రహించవలసిన రఘస్యం - విశ్వవలనంలో సర్వదేవతలూ కలసి ఉన్నారు. ఆ దేవతల (విశ్వశక్తుల) చలనానికి ఆధారమైన పరమతత్త్వమే శివం. ప్రదోషప్రతం అన్ని శుభఫలాలను ప్రసాదిస్తుంది. ప్రత్యేకించి అన్ని దారిద్ర్యాలను తొలగిస్తుంది. సర్వసంపత్తులను అనుగ్రహిస్తుంది.

4. మహాప్రదోషం

ఇది ప్రతి ఏడాది మాఘ మాసంలో శివరాత్రినాడు నిర్వహిస్తారు. శివరాత్రి ప్రతమే మహాప్రదోషం.

ప్రదోషవేళ - అది నిత్యమైనా, పక్షమైనా, మాసమైనా - ప్రతివారూ శివుని ఆరాధించాలి. ఉపవాసాదులు చేయలేకపోయినా, శివాలయానికి వెళ్లడమో, శివస్తోత్రాలను పరించడమో, శివధ్యానం చేయడమో ఉత్తమం.

అయితే - నిష్టగా ఈ ప్రతాన్ని పాటించేవారు బ్రాహ్మముపూర్వాన నిద్రలేచి గణపతిని, కుమారస్వామిని, సాంబిషిపుని, లక్ష్మీనారాయణులను, వాణిజువ్యాలను స్క్రించుకొని “ఈరోజు ప్రదోషప్రతం చేయాలని సంకల్పించుకున్నాను. నిర్వఫ్మంగా పరిష్కారి చేసేటట్లు అనుగ్రహించమ”ని ప్రార్థించాలి. నిత్యకృత్యాలు చేసి, యథాశక్తి శివుని పూజించి శివస్తురణతో రోజంతా ఉపవసించి (కరింపవాసం చేయలేనివారు, యథాశక్తి అపక్ష అపోరాన్ని అత్యంత మితంగా తీసుకోవాలి) సూర్యాస్తమయ సమయంలో శివార్థనకు ఉపక్రమించాలి.

7

నియమాలు - ప్రాట్లు :

1. బంగారు, వెండి, ఇత్తడి వంటి లోహాలతో అంగుష్ఠ ప్రమాణంలో (బొటన వేలంత) శివలింగాన్ని అర్పనకు ఏర్పాటు చేసుకోవాలి. లేదా - పరివార సహాతమైన శివుని పటాన్ని పూజకు సిద్ధం చేసుకోవాలి. వృషభంపై ఆసీనులైన ఉమామహాశ్వరుల ప్రతిమ (ఇరువంకల గంశ, స్వందులతో తేస్తుం.)
2. పువ్వులు, పళ్లు, కొబ్బరికాయలు, పంచామ్యతాలు, ఘలరసాలు, గంగాజలం, గంధం, దీప, ధూప, నైవేద్యాలు సిద్ధం చేసుకోవాలి.
3. శివనామాలను స్క్రింస్తూ భస్మరేఖలను నుదుటిపై, కంతాన, వక్షస్తులాన, భుజాలపై, చేతులపై, ఉదరంపై ధరించాలి. రుద్రాక్షమాలికలు ధారణ చేయాలి.
4. శివారాధకులు శివకేశవులపై భేదదృష్టిని చూపరాదు. భేదదృష్టి ఉన్నవారు శివారాధనకు గానీ, విష్ణుపూజకుగానీ పనికిరారు.

5. మారేదు దళాలు, తులసీదళాలు, తుమ్మి, ఉమ్మెత్త, తెల్లజిల్లేడు పుప్పులు శివ శ్రీతికరాలు.
6. అభిషేకానికి కొబ్బరి నీరు, పంచామృతాలు, (ఆపుపాలు, పెరుగు, నెయ్యి, తేనె, నీరు / చక్కెర), ఘరరసాలు, చెరకురసం, విబూది, చందనజలం, బిల్లులు, పుప్పులు కలిపిన నీరు వాడాలి.

- సామవేదం షణ్ముఖశర్పు

పూజా విధానమ్

ఆచమ్య - (కేశవాది నామాలతో ఆచమనం చేయాలి). ప్రాణాయామం అచరించాలి.

శుక్లాంబరథరం విష్ణుం శశివర్షమ్ చతుర్ముఖమ్ |

ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఫ్లోపశాంతయే ||

వక్తతుండ మహోకాయ సూర్యకోటి సమప్రభ |

అవిష్ణుం కురుమేదేవ సర్వకార్యము సర్వదా ||

8 శ్రీ మహావిష్ణోరాజుయా ప్రవర్తమానస్య అద్యబ్రహ్మాణః ద్వితీయ పరార్థ శ్వేతవరాహ కలో వైష్ణవతు మన్మంతరే కలియుగే ప్రథమపాదే జంబుద్ధిపే భరతవర్షై భరతభందే మేరోః దక్షిణదిగ్భాగే శ్రీదైలస్య... ప్రదేశే గంగాకావేర్యోః మధ్యదేశే సమస్తదేవతా బ్రాహ్మణ హరిహర గురుచరణ సన్మిథో అస్మిన్ వర్తమాన వ్యావహారిక చాంద్రమానేన నామ సంవత్సరే... అయినే.... బుతో మానే.... పక్షే.... శుభతిథో... వారే శుభనక్షత్రే శుభయోగ శుభకరణ ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథో శ్రీమాన.... గోత్రః ... నామధేయః.... శ్రీమతః.... గోత్రస్య నామధేయస్య ధర్మపత్నీ సమేతస్య సాంబసదాశివప్రీత్యర్థం అస్మాకం సహ కుటుంబానాం క్షేమసైర్య దైర్య విజయ ఆయురారోగ్యాభి పృథ్వీర్థం సమస్త సన్మంగళా వాప్యర్థం కలోత్క ప్రకారేణ ప్రదోష పూజాం కరిష్యే. ఆప ఉపస్థిత్యో... (నీటిని ముట్టుకోవాలి).

గణేశస్వరణ :

గజాననం భూతగణాదినేవితం కపిత్తజంబూఫలచారు

భక్తింమ్ |

**ఉమాసుతం శోకవినాశకారకం నమామి విష్ణుత్సుర
పాదపంకజమ్ ||**

కుమారస్వరణ :

ఉమా కోమలహస్తాజ్ఞ సంభావితలలాటికమ్ |

హిరణ్యకుండలం వందే కుమారం పుప్పురప్రసమ్ ||

లక్ష్మీనారాయణసృంగః :

యజ్ఞేశ అచ్యుతగోవిష్ణు మాధవ అనస్త కేశవ |
కృష్ణ విష్ణోహృషికేశ వాసుదేవ నమోస్తుతే ||
సిద్ధలక్ష్మీః మోక్షలక్ష్మీః జయలక్ష్మీః సరస్వతి
శీరక్షీర్వరలక్ష్మీశ్చ ప్రసన్నామమ సర్వదా॥

నందిస్తుతి :

నందికేశ మహాభాగ శివధ్యాన పరాయణ |
మహాదేవస్య పూజార్థం అనుజ్ఞాం దాతుమహాస్తి ||

వీరభద్రసృంగః :

వీరభద్ర నమస్తేస్తు శివాజ్ఞాను ప్రపర్తక |
దక్షాధ్వర ధ్వంసకాయ భద్రరూపాయతే నమః
శ్రీ ఉమామహాశ్వరాభ్యాం నమః
శ్రీలక్ష్మీ నారాయణాభ్యాం నమః
శ్రీవాణి హిరణ్యగుర్వాభ్యాం నమః
శచీపురస్తరాభ్యాం నమః
అరుణతీ వసిష్ఠాభ్యాం నమః
శ్రీ సీతారామాభ్యాం నమః
సర్వోభ్యో మహాజనేభ్యో నమః

9

ధ్యాయామి శంకరం శంఖం నీలగ్రీవం త్రిలోచనమ్ |
గంగాధరముమాకాస్తుం నిత్యకల్యాణరూపిణమ్ ||
గోక్షీర ధవళాకారం చస్త్రవింబ సమాననమ్ |
భస్మభూషిత సర్వాంగం రుద్రాజ్ఞాభరణాన్వితమ్ ||
..సాంబ సదాశివాయ నమః | ధ్యాయామి.
ఆవాహయామి దేవేశమాదిమధ్యాంత వర్షితమ్ |
ఆధారం సర్వలోకానాం ఆల్రైతార్తి వినాశనమ్ ||
..సాంబ సదాశివాయ నమః | ఆవాహయామి.
ఆసనం గృహ్యతామీశ నిర్మలం స్వర్ణనిర్మితమ్ |
ఆధారం సర్వజగతా మంధకాసుర సూడన ||
..సాంబ సదాశివాయ నమః | ఆసనం సమర్పయామి.

పాద్యం గృహోణ భగవాన్ పావనం పరమేశ్వర |
 పార్వతీ హృదయానంద! పాపం సర్వం వ్యపోహయ ||
 ..సాంబ సదాశివాయ నమః | పాద్యం సమర్పయామి.
 అర్థ్యం గృహోణ గిరిశ గంధపుష్టిక్రత్యుతమ్ |
 అఘుమజ్ఞానమఖిలం నీలకంర నివారయ ||
 ..సాంబసదాశివాయ నమః | అర్థ్యం సమర్పయామి.
 గృహోణచమనార్థాయ గంగాది సరిదాహృతమ్ |
 విమలం జలమీశాన వ్యాధీనై వినివారయ ||
 ..సాంబసదాశివాయ నమః | ఆచమనీయం సమర్పయామి.
 పంచమృతం గృహోణేడం పన్నగేశ్వరభూషణ |
 పంచవక్త సమస్తభ్యం పంచపాపాని నాశయ ||
 ..సాంబసదాశివాయ నమః | పంచమృతం సమర్పయామి.
 గంగాక్లిన్న జటాభార సోమ సోమార్థశేఖర |
 సహ్యజాది సరితోద్యైః స్నానంకరు సదాశివ ||
 ..సాంబసదాశివాయ నమః | స్నానం సమర్పయామి.

ఇప్పుడు శివుని అభిషేకించాలి. అభిషేకించేటప్పుడు ‘శివాయనమః’ అనే నామాన్ని స్ఫురిస్తుంటే చాలు. ఆ నామంతో పాటు ‘ఈశాన తే తత్తురుష నమోఫోరాయ తే సదా వామదేవ సమస్తభ్యం సద్యోజాతాయవై నమఃా॥’ అనే శ్లోకాన్ని,

“నమశ్శంకరాయ నమశ్శంభవే నమశ్శివాయ నమోభగవతే రుద్రాయ” “నమశ్శివాయ సాంబాయ శాంతాయ పరమాత్మనే” అనే వాక్యాలను పరించాలి.

శివలింగం లేనప్పుడు, జలాల్లో బిల్వదళాన్ని ముంచి, ఆ దళంతో అభిషేకాన్ని భావన చేస్తూ శివుని పటంపై నీళ్లు జల్లుతూ స్నానసేవను చేయవచ్చు.)

గజ చర్య ధరానస్త గరథాంకిత కంధర |
 దుకూలం గృహ్యతాం దేవదుర్గతిం మే నివారయ ||
 ..సాంబసదాశివాయ నమః | వస్త్రం సమర్పయామి.
 ఉపవీతం గృహోణేశ పవిత్రం పరమం శుభం |
 ఉమాకాస్త సమస్తభ్య ముత్తుమం దేహి మే ఘలమ్ ||
 ..సాంబసదాశివాయ నమః |
 ఉపవీతం సమర్పయామి.
 కుండలాంగద ముఖ్యాని కుండలీశ్వర భూషణ |

భూషణాని గృహాచేశ భూతి భూషిత విగ్రహమ్ ॥
..సాంబసదాశివాయ నమః । ఆభరణాని సమర్పయామి.
గంధం కుంకుమ సంయుక్తం మృగనాభిసమన్వితమ్ ।
మహాదేవ గృహాచేశ మహాపాపవినాశన ॥
..సాంబసదాశివాయ నమః । గంధం సమర్పయామి.
అక్షతా సక్కత విభో సక్కత్రైశ విభూషణ ।
ఉద్ధ స్ఫురిక సంకాశ స్వామిన స్వీకురు శంకర ॥
..సాంబసదాశివాయ నమః । అక్షతాన్ సమర్పయామి.
మల్లికాకుండమందార కమలాదీని శంకర ।
పుష్పాంచి బిల్వపత్రాంచి గృహాణి కరుణానిధి ॥
..సాంబసదాశివాయ నమః । పుష్పాంచి సమర్పయామి.

అధాంగపుఱజ

పరమాయనమః పాదో పూజయామి, గుణాతీతాయనమః గుల్మో పూజయామి,
జన్మహీనాయనమః జానునీ పూజయామి, జగత్ప్రియైనమః జంఫు పూజయామి,
ఉమాపతయేనమః ఊరూ పూజయామి, గిరీశాయనమః గుహ్యం పూజయామి, కరుణా
కరాయనమః కట్టిం పూజయామి, నానారూపాయనమః నాభిం పూజయామి, ఉత్తమా
యనమః ఉదరం పూజయామి, వామదేవాయనమః వక్షః పూజయామి, బహురూపాయ
నమః బాహున్ పూజయామి, హరాయనమః హస్తా పూజయామి, నీలకంఠాయనమః
కంఠం పూజయామి, పంచముఖాయనమః ముఖం పూజయామి, త్రినేత్రాయనమః
నేత్రాంచి పూజయామి, ఘాలనేత్రాయనమః ఘాలం పూజయామి, శ్రుతిగమ్యాయనమః
శ్రోత్రే పూజయామి, కపర్చినేనమః కపర్చం పూజయామి, శివాయనమః శిరః పూజయామి,
సర్వేశ్వరాయనమః సర్వాణ్యంగాని పూజయామి ॥
..సాంబ సదాశివాయనమః అధాంగ పూజాం సమర్పయామి.

11

శివాష్టోత్ర శతనామాలతో పూజ

శివాయనమః	విష్ణువల్లభాయనమః	గంగాధరాయనమః
మహేశ్వరాయనమః	శిపివిష్టోయనమః	లలాటాక్షాయనమః
శంభవేనమః	అంబికానాథాయనమః	కాలకాలాయనమః
పినాకినేనమః	తీకంతాయనమః	కృపానిధయేనమః
శశిశేఖరాయనమః	భక్తవత్సులాయనమః	భీమాయనమః
వామదేవాయనమః	భవాయనమః	పరశుహస్తాయనమః
విరూపాక్షాయనమః	శర్వాయనమః	మృగపాణయేనమః
కపర్దినేనమః	త్రిలోకేశాయనమః	జటాధరాయనమః
నీలలోహితాయనమః	శితికంతాయనమః	కైలాసవాసినేనమః
శంకరాయనమః	శివాష్టోయనమః	కవచినేనమః
శూలపాణయేనమః	ఉగ్రాయనమః	కలోరాయనమః
ఖట్టాంగినేనమః	కపాలినేనమః	త్రిపురాంతకాయనమః
కామారయేనమః	వృషాంకాయనమః	అంధకసురసూధనాయనమః
వృషభారూధాయనమః	భస్మిదృష్టిత్విగ్రహోయనమః	భర్గాయనమః
శాశ్వతాయనమః	సామప్రియాయనమః	గిరిధన్వాయేనమః
ఖండపరశవేనమః	స్వరమయాయనమః	గిరిప్రియాయనమః
అజాయనమః	త్రయామూర్తయేనమః	కృత్తివాసనేనమః
పాశవిమోచనాయనమః	అనీశ్వరాయనమః	పురారాతయేనమః
మృదాయనమః	సర్వజ్ఞాయనమః	భగవతేనమః
పశుపతయేనమః	పరమాత్మయేనమః	ప్రమథాదిపాయనమః
దేవాయనమః	సోమసూర్యగ్నిలోచనాయనమః	
మృత్యుంజయాయనమః	మహాదేవాయనమః	
హవిషేనమః	సూక్ష్మతనవేనమః	
అవ్యయాయనమః	యజ్ఞమయాయనమః	
జగద్వ్యాపినేనమః	హరయేనమః	
సోమాయనమః	జగద్గురవేనమః	
పూషదంతభిదేనమః	పంచవక్త్రాయనమః	
వ్యోమకేశాయనమః	అవ్యగ్రాయనమః	

సదాశివాయనమః	మహోనేనజనకాయనమః	దక్షద్వారహరాయనమః
విశ్వేశ్వరాయనమః	చారువిక్రమాయనమః	హరాయనమః
వీరభ్రద్రాయనమః	రుద్రాయనమః	భగ్నేత్రభిదేనమః
గణనాధాయనమః	భూతపతయేనమః	అవ్యక్తాయనమః
ప్రజాపతయేనమః	స్థాణవేనమః	సహస్రాక్షాయనమః
హిరణ్యరేతసేనమః	అహిర్భుధ్వాయనమః	సహస్రపదేనమః
దుర్ఘర్ఘాయనమః	దిగంబరాయనమః	ఆపవర్గప్రదాయనమః
గిరీశాయనమః	అష్టమూర్తయేనమః	అనంతాయనమః
గిరిశాయనమః	అనేకాత్మనేనమః	తారకాయనమః
అనఫూయనమః	సాత్మ్రికాయనమః	పరమేశ్వరాయనమః
భుజంగభూషణాయనమః	శుద్ధవిగ్రహోయనమః	
.. సాంబసదాశివాయనమః ఆశ్వీతర శతనామపూజాం సమర్పయామి.		

(ఇక్కడ చిల్వాప్టకంతో ఒక్కొక్క శీల్కానికి ‘శివాయనమః’ అంటూ చిల్వాన్ని సమర్పించాలి.)

13

శర్వాయ క్షితిమూర్తయే నమః
 భవాయ జలమూర్తయే నమః
 రుద్రాయ అగ్నిమూర్తయే నమః
 ఉగ్రాయ వాయుమూర్తయే నమః
 భీమాయ ఆకాశమూర్తయే నమః
 పశుపతయే యజమానమూర్తయే నమః
 మహోదేవాయ సోమమూర్తయే నమః
 ఈశానాయ సూర్యమూర్తయే నమః ॥
 దశాంగం గుగ్గలోపేతం సుగంధం సుమనోహరం ।
 ఆశ్రేయ స్సర్వదేవానాం ధూపోయం ప్రతిగృహ్యతామ్ ॥
 ..సాంబ సదాశివాయ నమః । ధూపమాప్రూపయామి.
 సౌజ్యం త్రివర్తిసంయుక్తం వహ్నినాయోజితం మయా ।
 గృహోణ మంగళం దీపం తైలోక్యతిమిరాపహమ్ ॥
 .. సాంబసదాశివాయ నమః । దీపం దర్శయామి.

అన్నం చతుర్మిథం సూప ఘలభక్ష్య సమన్వితం ।
 దధి మధ్యాజ్య సంయుక్తం నైవేద్యం ప్రతిగృహ్యతామ్ ॥
 .. సాంబసదాశివాయ నమః । అమృత మహా నైవేద్యం సమర్పయామి.
 మధ్య మధ్య పాసీయం సమర్పయామి. ఆచమనీయం సమర్పయామి.
 పూగీ ఘలసమాయుక్తం నాగవల్లి దక్కుర్చుతం ।
 కర్మార చూర్చ సంయుక్తం తాంబూలం ప్రతిగృహ్యతామ్ ॥
 .. సాంబసదాశివాయ నమః । కర్మార తాంబూలం సమర్పయామి.
 చంద్రాదిత్యాచ ధరణీచ విద్యుదగ్నిత్వమేవచ ।
 త్వమేవ సర్వజ్యోతింషి భజ నీరాజనం ప్రభో ॥
 .. సాంబ సదాశివాయ నమః । ఆనంద కర్మార నీరాజనం సమర్పయామి.
 మందార నీలోత్పల కుండజాతీ
 పున్నాగమల్లి కరపీర పంకజైః
 పుష్టింజలిం బిల్వదలైస్తు దేవ
 సాంబ! త్వదంప్రూ వినివేశయామి
 .. సాంబ సదాశివాయ నమః । మంత్ర పుష్టింజలిం సమర్పయామి.
 యానికానిచ పాపాని జన్మాంతర కృతాని చ ।
 తాని తాని వినశ్యంతి ప్రదక్షిణం పదే పదే ॥
 .. సాంబ సదాశివాయ నమః । ఆత్మ ప్రదక్షిణ నమస్కారాన్ సమర్పయామి.
 మహాదేవ నమస్తేస్తు మన్మథారే నమోస్తుతే ।
 అమృతేశ నమస్తుభ్యం ఆళితార్థ ప్రదాయనే ॥
 .. సాంబసదాశివాయ నమః । నమస్కారాన్ సమర్పయామి.
 త్రాపీమాం దేవదేవేశ తరుణేస్తు శిఖామణి ।
 తఃప్రితం దేహి మే దేవ దయారాశే నమోస్తుతే ॥
 .. సాంబ సదాశివాయ నమః । ఛత్రచామర నృత్తగీత
 వాద్యాది సమస్త రాజోపచారాన్ సమర్పయామి ॥
 పూజాంతే శ్రీరత్న ప్రదానం కరిష్యే-
 నమః శివాయ సాంబాయ సర్వపశూరాయ చ ।
 శివదేవ మయాదత్తమిదమర్థం గృహోణ భో ॥
 .. సాంబసదాశివాయ నమః ।
 ఇదమర్థం ఇదమర్థం ఇదమర్థమ్

మయాకృతాస్యశేషాని పాపాని నుదశంకర ।
 మహాదేవ! మయాదత్తం గృహణార్థ్యం మయాశివ ॥

.. సాంబ సదాశివాయ నమః ఇదమర్థ్యం ఇదమర్థ్యం ఇదమర్థ్యమ్ ॥

వ్యోమకేశ నమస్తుభ్యం సోమాత్మన్ వ్యోమరూపిణే ।
 నక్షత్ర మాలినే దేవ గృహణార్థ్యమిదం ప్రభో ॥

.. సాంబ సదాశివాయ నమః | ఇదమర్థ్యం ఇదమర్థ్యం ఇదమర్థ్యమ్ ||

అంబికార్యై నమస్తుభ్యం నమస్తే దేవి పార్వతి ।
 గృహణార్థ్యం మయాదత్తం సుప్రీతావరదాభవ ॥

.. అంబికార్యై నమః | ఇదమర్థ్యం ఇదమర్థ్యం ఇదమర్థ్యమ్ ||

సుబ్రహ్మణ్య మహాభాగ కార్తికేయ సురోత్తమ ।
 గృహణార్థ్యమిదం దత్తం సుప్రీతో వరదోభవ ॥

.. సుబ్రహ్మణ్యాయ నమః | ఇదమర్థ్యం ఇదమర్థ్యం ఇదమర్థ్యమ్ ||

నందికేశ మహాభాగ శివధ్యాన పరాయణ ।
 గృహణార్థ్యమిదం దత్తం నందికేశ నమోస్తుతే ॥

.. నందికేశాయ నమః | ఇదమర్థ్యం ఇదమర్థ్యం ఇదమర్థ్యమ్ ||

చండికేశాయ నమః | ఇదమర్థ్య మిదమర్థ్య మిదమర్థ్యమ్ ||

అనయా పూజయా అర్థ ప్రదానేన వ సపరివారః సాంబిధః ప్రీయతామ్ ||

కరచరణకృతం వా కర్మవాక్యాయజం వా
 శ్రవణ నయనజం వా మానసం వా పరాధమ్ ,
 విహితమవిహితం వా సర్వమేతత్త క్షమస్వ
 శివశివ కరుణాభై శ్రీ మహాదేవ శంభో! ॥

15

సంకట నాశన గణపతిస్తుతమ్

నారద ఉవాచ :

ప్రంమ్య శిరసాదేవం గౌరీపుత్రం వినాయకమ్
 భక్తావాసం స్వరేస్త్రయుష్మార్థసిద్ధయే 1

ప్రథమం వక్తుండం చ వికదంతం ద్వీతీయకం
 తృతీయం కృష్ణపింగాక్షం గజవక్కం చతుర్థకమ్ 2

లంబోదరం పంచమం చ షష్ఠం వికటమేవ చ
 సప్తమం విష్ణురాజం చ ధూమ్రవర్కం తథాష్టకమ్ 3

నవమం బాలచంద్రం చ దశమం తు వినాయకమ్
వికాదశం గడపతిం ద్వాదశంతు గజాననమ్ 4
ద్వాదశైతాని నామాని త్రిసంధ్యం యః పతేస్వరుః
న చ విష్ణుభయం తస్య సర్వసిద్ధికరం పరమ్ 5
విద్యార్థి లభతే విద్యాం ధనార్థి లభతే ధనమ్
పుత్రార్థి లభతే పుత్రా నోక్కుర్థి లభతే గతిమ్ 6
జమేద్గంపతిస్తుతం షడ్మి ర్మాసైః ఫలం లభేత్
సంవత్సరేన సిద్ధిం చ లభతే నాత్ర సంశయః 7
అప్సానాం బ్రాహ్మణానాం చ విభిత్వా య స్నమర్పయేత్
తస్య విద్యా భవేత్పర్వా గజేశస్య ప్రసాదతః 8
జతి శ్రీ నారదపురాణే సంకటనాశనం నామ
గజేశద్వాదశనామస్తుతం సంపూర్ణమ్.

శ్రీ రుద్రనమక స్తుతమ్

16

శివానుగ్రహ సిద్ధికోసం రుద్రనమక మంత్రాలను వినియోగించడం సంప్రదాయం. అభిషేకానికి, జపానికి, అర్పనకీ ఈ దివ్య మంత్రాలను ఉపయోగించి ఇష్టసిద్ధి, అనిష్ట పరిహారం పొందుతారని శాస్త్రాన్ని. ఎందరికో అనుభవం కూడా.

అంతేకాక - ఆత్మవిద్యకి సంబంధించిన ఉపనిషత్ భాగంగా ‘రుద్రోపనిషత్’ పేరున దీనిని వ్యవహరిస్తారు. ఇది కైవల్యప్రాప్తి హేతువని యూజ్లివల్యాది మహర్షులు వేదభాగాలలో వివరించారు.

అగమాలు, పురాణేతిహసాలు ప్రత్యేకించి దీని ప్రశస్తిని పేర్కొన్నాయి.

అయితే వేదభాగమై, అశార్వేయమైన ఈ రుద్ర పరనానికి, పారాయణకీ నియమాలు, నిబంధనలు ఉన్నాయి. స్వరం రానివారు, నియమపాలన కుదరని వారు తదితరులు దీనిని పారాయణ చేయడం కూడదని శాస్త్ర నియమం.

కానీ ఈ రుద్రమంత్రాలవల్ల లభించే సిద్ధి, కైవల్యం వంటి అద్భుతఫలాలను అందరికీ అందజేయాలని సంక ల్పించుకున్న బుఫులు ఆ రుద్రనమకాన్ని శీలోకరూపంగా మలచి పురాణేతిహసాల ద్వారా, తంత్రశాస్త్ర గ్రంథాల ద్వారా అందజేశారు.

మంత్రాలను శ్లోకంగా మలచాలంటే బుధ్యత్వం కలిగిన వారికి సాధ్యం. అందుకే వేదాలను వ్యాసం చేసి ప్రసాదించిన భగవాన్ వేదవ్యాసులవారు మహాబారతం, సూతసంహిత, శివరహస్యం - వంటి గ్రంథాలద్వారా వివిధ విధాలుగా ‘శతరుద్రియ’ శ్లోకాలను అందజేశారు.

విష్ణుసహస్ర, శివసహస్ర, లలితాసహస్రనామ స్తోత్రాలవలె ఈ నమక స్తోత్రాన్ని - స్నానాది శుచి నియమాలు పాటిస్తూ పారాయణ చేస్తే చాలు పరిపూర్ణ ఫలం లభిస్తుంది.

అందులో సందేహం లేదు.

దీనిని పారాయణ స్తోత్రంగా పరించవచ్చు. అభిషేకానికి వినియోగించుకోవచ్చు, స్వరనియమం లేదు. ఉచ్చారణలో జాగ్రత్త మహించాలి.

శ్రద్ధా విశ్వాసాలును ఆస్తికులందరూ దీని పరనానికి అర్పులే.

పైగా - ఇది సాక్షాత్తు డుండి వినాయకుడు శ్రీకాళీవిశ్వనాథుని దర్శించి చేసిన స్తోత్రంగా శివరహస్యం పేర్కొన్నది.

ఇంతటి మహిమాన్వితమైన స్తోత్రాన్ని సర్వజన సౌలభ్యం కోసం ప్రచరిస్తున్నాం.

సర్వం శివార్పణమ్

17

ధ్యానమ్

ఆపాతాక నభఫ్లులాంత భువన బ్రహ్మంద మావిస్ముర

జ్యోతిఃస్నాతికలింగ హశిలిలసత్ పూర్ణీందు వాంతామృతేః

అస్తోకాపుత మేక మీశ మనిశం రుద్రానువాకాన్ జపన్

ధ్యాయే దీపిత సిద్ధయే ద్రువ పదం విప్రోత్ భిషించేచ్చివమ్

బ్రహ్మంద వ్యాప్తదేహో భోసిత హిమరుచా భాసమానా భుజంగైః

కంఠే కాలాః కపర్మ కలితశికలా శ్రూంద కోదంద హస్తాః

త్ర్యక్షా రుద్రాక్షమాలా స్పులితపవపుష శ్యాంభవామూర్తిభేదా

రుద్రాత్మీరుద్రసూక్త ప్రకటిత విభవా నః ప్రయచ్ఛంతు సౌఖ్యమ్

ఇత్యుక్తా సత్పురం సాంబం స్పుత్యా శంకరపాదుకే

ధ్యాత్యా యయో గణాధిశః శివసన్నిధి మాదరాత్

తతః ప్రణమ్య బహుధా కృతాంజలిపుటః ప్రభుః

శంభుం స్తోతుం మతిం చక్రే సర్వాశీష్ట ప్రదాయకమ్

గణేశ ఉవాచ

1. నమస్తే దేవదేవాయ నమస్తే రుద్ర మన్యవే

నమస్తే చప్పుచూడాయా ప్యతోత ఇషవే నమః

2. నమస్తే పార్వతీకాన్తా ద్యుకరూపాయ ధన్యనే
నమస్తే భగవన్ శమ్భు బాహుబ్యముత తే నమః
3. ఇమః శివతమా యా తే తయా మృదయ రుద్రమామ్
శివం ధనుర్యధ్యభూవ తేనాపి మృదయాత ధునా
4. శరవ్యా యా శివతమా తయాపి మృదయ ప్రభో
యా తే రుద్ర శివా నిత్యం సర్వమజ్జలసాధనమ్
5. తయాత భిచాకశీహి త్వం తనువా మా ముమాపతే
ఘోరయా తనువాచాపి రుద్రాత ద్యాత పాపకాజినీ
6. యా తయా మృదయ స్నామిన్ సదా శత్రుమయా ప్రభో
గిరిశత్రు మహారుద్ర హస్తే యా మిషు మస్తవే
7. బిభ్రూ తాం గిరిత్రాద్య శివాం కురు శివాపతే
శివేన వచసా రుద్ర నిత్యం వాచా వదామసి
8. త్వద్భుక్తి పరిపూతాజ్గం మాహింసీః పురుషం జగత్
యచ్చ శర్వ జగత్పర్వ మయక్షుం సుమనా అసత్
9. యథా తథాత వమాం రుద్ర తదన్యధాపి మే ప్రభో
రుద్ర త్వం ప్రథమో దైవోఖిషక్ పాపవినాశకః
10. అధివక్తా ధ్యావేచ న్యాం భావలిజ్గార్చకం ముదా
అహీన్ సర్వాన్ యాతుధాస్యః సర్వ అప్యద్య జమ్భుయన్
11. అసౌ తామ్రారుణో బిత్రుః నీలగ్రీవ స్నిమజ్జలః
విలోహితో ప్ర్యాయం శమ్భు త్వదధిష్టాన ఏవహి
12. నమో నమస్తే భగవన్ నీలగ్రీవాయ మీధుపే
సహప్రాక్షాయ శుద్ధాయ సచ్చిదాసందమూర్తయే
13. ఉభయో రాత్రిమోర్జ్వల్య యా ధన్యన స్తోం ప్రముఖ్యతామ్
సంప్రాప్య ధను రన్యషాం భయాయ ప్రభవిష్యతి
14. అస్మధ్యయవినాశార్థ మధునాత భయద ప్రభో
యాశ్చ తేహస్త జపవః పరాతా భగవో వప
15. అవతత్య ధను శ్ర త్వం సహప్రాక్ష శతేషుధే
ముభా నిశీర్య శల్యానాం శివోనః సుమనా

భవ

16. విజ్యం ధనురిదం భూయాత్ విశల్యే బాణవానపి
అనేక నైషప శాపి హోభురస్తు నిషట్టిః
17. కపర్చినో మహేశస్య యది నాభు ర్మిషట్టిః
ఇషపో పి సమర్థా శ్వేత సామర్థేతు భయం భవేత్
18. యాతే హేతి ర్ధను ర్ఘస్తే మీధప్పమ బభూవ యా
తయాఉ స్వాన్ విశ్వత స్తేన పాలయ త్వ మయక్ష్మయా
19. అనాతతాయాయధాయ నమస్తే ధృష్టవే నమః
బాహుభ్యం ధన్యనే శమ్భా నమో భూయో నమో నమః
20. పరితే ధన్యనో హేతిః విశ్వతోఉ స్వాన్ వృణక్తు నః
ఇషుధిష్టవ యా తావదస్వదారే నిధేహి తమ్
21. హిరణ్యబాహవే తుభ్యం సేనాన్యే తే నమో నమః
దిశాంచ పతయే తుభ్యం పతూనాం పతయే నమః
22. త్విషీమతే నమస్తుభ్యం నమ స్పస్మింజరాయతే
నమః పథీనాం పతయే బభ్లుశాయ నమోనమః
23. నమో వివ్యాధినేన్నానాం పతయే ప్రభవే నమః
నమస్తే హరికేశాయ రుద్రాయ స్తూపవీతినే
24. పుష్టానాం పతయే తుభ్యం జగతాం పతయే నమః
సంసారహేతి రూపాయ రుద్రాయాఉ ప్యాతతాయినే
25. కైత్రిణాం పతయే తుభ్యం సూతాయ సుకృతాత్మనే
అహన్యాయ నమస్తుభ్యం వనానాం పతయే నమః
26. రోహితాయ స్ఫపతయే మందిణే వాణిజాయ చ
కళ్ళాణాం పతయే తుభ్యం నమస్తుభ్యం భువస్తయే
27. తద్వారివస్యుతాయాస్తు మహదేవాయ తే నమః
ఓషధీనాం చ పతయే నమస్తుభ్యం మహాత్మనే
28. ఉచ్చైర్షాపాయ ధీరాయ ధీరాన్ క్రస్తయతే నమః
29. పత్రీనాం పతయే తుభ్యం కృత్పువీతాయ తే నమః
ధావతే ధవలాయాపి సత్యనాం పతయే నమః
30. ఆవ్యాధినీనాం పతయే కక్కభాయ నిషట్టిచే
సైనానాం పతయే తుభ్యం దివ్యేషుధిమతే నమః

19

31. తస్మరాణం చ పతయే వజ్రుతే పరివజ్రుతే
స్తోయునాం పతయే తుభ్యం నమస్తేస్తు నిచేరవే
32. నమః పరిచరాయాపి మహోరుద్రాయతే నమః
అరణ్యానాం చ పతయే ముష్టపూతాం పతయే నమః
33. ఉష్ణీషించే నమస్తుభ్యం నమో గిరిచరాయతే
కులుఞ్చునాం చ పతయే నమస్తుభ్యం భవాయ చ
34. నమో రుద్రాయ శర్వాయ తుభ్యం పశుపతే నమః
నమ ఉగ్రాయ భీమాయ నమ శాంగ్రేవధాయచ
35. నమో దూరేవధాయాపి నమో హంతై నమోనమః
హానీయనే నమస్తుభ్యం నీలగ్రీవాయతే నమః
36. నమస్తే శితికంతాయ నమస్తేస్తు కపర్చినే
నమస్తే వ్యుష్టకేశాయ సహస్రాక్షాయ మీఘాంజే
37. గిరిశాయ నమస్తేస్తు శిపివిష్టాయ తే నమః
నమస్తే శంభవే తుభ్యం మయోభవ నమోస్తుతే
38. మయస్మర నమస్తుభ్యం శజ్జరాయ నమోనమః
నమశ్శీవాయ శర్వాయ నమ శ్శీవతరాయ చ
39. నమస్తీర్థాయ కూల్యాయ నమః పార్యాయ తే నమః
ఆవార్యాయ నమస్తేస్తు నమః ప్రతరణాయచ
40. నమ ఉత్తరణాయాపి హరాతార్యాయ తే నమః
ఆలాద్యాయ నమస్తేస్తు భక్తానాం వరదాయ చ
41. నమ శృష్టాయ ఫేన్యాయ సికత్యాయ నమోనమః
ప్రవాహ్యాయ నమస్తేస్తు ప్రాస్యాయాస్తు నమోనమః
42. వామనాయ నమస్తేస్తు బృహతేచ నమోనమః
వర్ణాయనే నమస్తేస్తు నమో వృధాయతే నమః
43. సంవృధ్యనే నమస్తుభ్య మగ్రియాయ నమోనమః
ప్రథమాయ నమస్తుభ్య మాశవే చాజిరాయ చ
44. శీప్రిమియాయ నమస్తేస్తు శీభ్రాయ చ
నమ ఊర్మాయ శర్వాయా_ వ్యవస్యన్యాయ
తే నమః

45. స్తోతస్వాయ నమస్తుభ్యం దీప్యాయచ నమోనమః
జ్యేష్ఠాయ చ నమస్తుభ్యం కనిష్ఠాయ నమోనమః
46. పూర్వజాయ నమస్తుభ్యం నమో స్తువరజాయచ
మధ్యమాయ నమస్తుభ్య మపగల్యాయ తే నమః
47. జఘునాయ నమస్తుభ్యం బుధ్యియాయ నమో నమః
సోభ్యాయ ప్రతిసర్వాయ యామ్యాయ చ నమోనమః
48. క్షేమ్యాయ చ నమస్తుభ్యం యామ్యాయ చ నమోనమః
ఉర్వర్యాయ నమస్తుభ్యం ఖల్యాయచ నమోనమః
49. శ్లోక్యాయ చావసాన్యాయాఽవస్యాయ చ తే నమః
నమో వన్యాయ కక్ష్యాయ మౌళ్యాయ చ నమోనమః
50. త్రవాయ చ నమస్తుభ్యం ప్రతిత్రవ నమోనమః
ఆశుషేణాయ శూరాయ నమోన్యాపు రథాయ చ
51. వరూధినే వర్షిణే చ బిల్మినే చ నమోనమః
ప్రతాయ ప్రత సేనాయ నమః కపచినే నమః
52. దుస్సభ్యాయ నమస్తుభ్య మాహనన్యాయ తే నమః
ప్రహితాయ నమస్తుభ్యం ధృష్టివే ప్రమృశాయచ
53. పారాయ పారవిన్నాయ నమస్తీక్ష్ణేష్వవే నమః
సుధన్వనే నమస్తుభ్యం స్న్యాయుధాయ నమోనమః
54. నమః ప్రత్యాయ పథ్యాయ నమః కాట్యాయ తే నమః
నమో నీప్యాయ సూద్యాయ సరస్యాయ చ తే నమః
55. నమో నాద్యాయ భవ్యాయ వైశన్తాయ నమోనమః
ఆవట్యాయ నమస్తుభ్యం నమః కూప్యాయ తే నమః
56. అవర్యాయ చ వర్యాయ మేఘ్యాయ చ నమో నమః
విద్యుత్యాయ నమస్తుభ్య మీద్రియాయ నమోనమః
57. ఆతప్యాయ నమస్తుభ్యం వాత్యాయచ నమోనమః
రేష్మియాయ నమస్తుభ్యం వాస్తువ్యాయ చ తే నమః
58. వాస్తుపాయ నమస్తుభ్యం నమస్సోమాయతే నమః
నమో రుద్రాయ తాప్మాయ ప్యరుణాయ చ తే

నమః

21

59. నమ ఉగ్రాయ భీమాయ నమ శృజ్గాయ తే నమః
నమ శ్రీరాఘ్వాయ కూల్యాయ సికత్యాయ నమోనమః
 60. ప్రవాహ్యోయ నమస్తుభ్య మిరిణ్యాయ నమోనమః
నమస్తే చప్ర చూడాయ ప్రపథ్యాయ నమోనమః
 61. కింశిలాయ నమస్తేస్తు క్షయణాయ చ తే నమః
కపర్దినే నమస్తేస్తు నమస్తేస్తు పులస్తయే
 62. నమో గోప్యోయ గృహ్యోయ గ్రహోణం పతయే నమః
సమస్తలాఘ్వాయ గేష్యోయ గుహోవాసాయతే నమః
 63. కాట్యాయ గహ్యోప్యోయ ప్రాదయ్యాయ చ తే నమః
నివేష్యాయ నమస్తుభ్యం పాంసవ్యాయ తే నమః
 64. రజస్యాయ నమస్తుభ్యం పరాత్పర తరాయ చ
నమస్తే హరికేశాయ శుష్మాయ చ నమోనమః
 65. హరిత్యాయ నమస్తుభ్యం హరిద్వర్ణాయ తే నమః
నమ ఉర్ధ్వాయ సూర్యాయ పర్ణాయ చ నమోనమః
 66. నమోపగుర మాణాయ పుర్ణశద్యాయ తే నమః
అభిఘ్నతే చాఖీదతే నమః ప్రభీదతే నమః
 67. విశ్వరూపాయ విశ్వాయ విశ్వాధారాయతే నమః
త్ర్యమ్యకాయ చ రుద్రాయ గిరిజాపతయే నమః
 68. మణికోటీర కోటిస్థ కాన్తిదీప్తాయ తే నమః
వేదవేదాస్త వేద్యాయ వృషారూధాయ తే నమః
 69. అవిజ్ఞాయస్వరూపాయ సుస్సరాయ నమోనమః
ఉమాకాస్త నమస్తేస్తు నమస్తే సర్వసాక్షిణే
 70. హిరణ్యబూహవే తుభ్యం హిరణ్యభరణాయ చ
నమో హిరణ్యరూపాయ రూపాతీతాయ తే నమః
 71. హిరణ్యపతయే తుభ్య మంచికాపతయే నమః
ఉమాయాఃపతయే తుభ్యం నమఃపాప
- ప్రణాశక
72. మీధుష్టమాయ దుర్గాయ కద్రుద్రాయ ప్రచేతనే
తవ్యనే బిల్వపూజ్యాయ నమః కళ్యాణరూపిణే

73. అపారకళ్యాణ గుణార్ద్రవాయ శ్రీ నీలకంఠాయ నిరంజనాయ
కాలాంతకాయాపి నమోనమస్తే దిక్కులరూపాయ నమోనమస్తే
74. వేదాంతబృందస్తుత సద్గుణాయ గుణప్రవీణాయ గుణాత్రయాయ
తీ విశ్వసాధాయ నమోనమస్తే కాశీనివాసాయ నమోనమస్తే
75. అమేయసొందర్య సుధానిధాన సమృద్ధిరూపాయ నమోనమస్తే
ధరాధరాకార నమోనమస్తే ధారాస్వరూపాయ నమోనమస్తే
76. నీణారసైలాత్మజ హృద్విషోర ప్రకాశషోర ప్రవిభాసి బీర
వీరేశ్వరాం పార దయానిధాన పాపిా ప్రభో పాపిా నమోనమస్తే

వ్యాస ఉపాచ

ఏవం స్తుత్యా మహాదేవం ప్రపణిషత్య పునఃపునః
కృతాఙ్కలిపుట ప్రస్తా పార్చే దుంతివినాయకః
త మాలోక్య సుతం ప్రాప్తం వేదవేదాగ్గపారగమ్
స్నేహశ్రుధారా సంవీతం ప్రాహ దుంతిం సదాశివః
ఇతి శ్రీ శివరహస్యే హరాఖ్యే తృతీయాంశే పూర్వార్ధ
గణేశకృత రుద్రాంధ్యాయస్తుతిః నామ దశమోధ్యాయః
అనేన శ్రీ గణేశకృత శ్లోకాత్మక రుద్రాధ్యాయ పారాయణేన
తీ విశ్వేశ్వర స్నిహిత స్నుపుసన్నో వరదో భవతు ॥

23

శివ పంచాక్షర స్తోత్రమ్

నాగేంద్ర హరాయ త్రిలోచనాయ
భస్యాంగ రాగాయ మహేశ్వరాయ ।
నిత్యాయ శుద్ధాయ దిగంబరాయ
తస్మై నతారాయ నమశ్శివాయ ॥

మందాకినీ సలిల చందన చర్చితాయ
నందిశ్వర ప్రమథనాథ మహేశ్వరాయ ।
మందారముఖ్యాజహుపుష్ప సుపూజితాయ
తస్మై మకారాయ నమశ్శివాయ ॥

శివాయ గౌరీపదనారవింద
సూర్యాయ దక్షాధ్వర నాశనాయ ।

శ్రీ నీలకంఠాయ వృషధ్వజాయ
 తప్సై శికారాయ నమశ్శివాయ ॥
 వసిష్ట కుంభోద్భువ గౌతమాది
 మనీంద్ర దేవార్పిత శేఖరాయ ।
 చంద్రార్ఘవేశ్వనర లోచనాయ
 తప్సై వకారాయ నమశ్శివాయ ॥
 యక్షసురూపాయ జటాధరాయ
 పినాకహస్తాయ సనాతనాయ ।
 దివ్యాయ దేవాయ దిగంబరాయ
 తప్సై యకారాయ నమశ్శివాయ ॥
 పంచాక్షరమిదం పుణ్యం యఃపరేత్ శివసన్మిథా
 శివలోక మవాచ్ఛితి శివేససూ మోదతే ।
 ఇతి శ్రీమచ్ఛంకరాచార్య విరచితం
 శివపంచాక్షర స్తోత్రం సంపూర్ణమ్ ॥

24

శివాష్టకమ్

శ్రీకృష్ణజన్మ ఖండాంతరుతం
 ప్రభుం ప్రాణనాథం విభుం విశ్వనాథం
 జగన్మాధనాథం సదానంద భాజమ్ ।
 భపద్భువ్య భూతేశ్వరం భూతనాథం
 శివం శంకరం శంభు మీశానమీదే ॥
 గశే రుండమాలం తనో సర్పజాలం
 మహోకాల కాలం గణేశాదిపాలమ్ ।
 జటాజూట గంగోత్రరంగైర్మిశాలం ||శివం||
 ముదామాకరం మండనం మండయంతం
 మహోమండలం భస్మభూషాధరం తమ్ ।
 అనాదిం హ్యాపారం మహోమామారం ||శివం||
 వ(త) టూధోనివాసం మహోట్లాట్ హసం
 మహోపావనాశం సదాసుప్రకాశమ్ ।
 గిరీశం గణేశం సురేశం మహేశం ||శివం||

గిరీంద్రాత్మజా సంగృహీతార్థదేహం
గిరో సంఫితం సర్వదాసన్న గేహమ్ ।
పరబ్రహ్మ బ్రహ్మేదిభి ర్వంద్య మానం

॥శివం॥

కపాలం త్రిహాలం కరాభ్యాం దధానం
పదాంభోజ సప్రాయ కామం దదానమ్ ।
బలీవర్షయానం సురాణాం ప్రధానం

॥శివం॥

శరచ్ఛంద్రగాత్రం గ (గు)ణానందపాత్రం

త్రినేత్రం పవిత్రం ధనేశస్యమిత్రమ్ ।

అపర్మకళత్రం సదాసచ్చరిత్రం
హారం సర్వహారం చితాభూ విహారం
భవం వేదసారం సదానిర్వికారమ్ ।
శృంగానే వసంతం మనోజం దహంతం

॥శివం॥

స్వయం యః ప్రభాతే నరశ్యాలపాణేః
పలేతేస్తోత్ర రత్నం త్విహాప్రాప్య రత్నమ్ ।
సుపుత్రం సుధాస్యం సుమిత్రం కళత్రమ్
విచిత్రైస్తు మారాధ్యమోక్షం ప్రయాతి ॥

25

ఇతి శ్రీకృష్ణ జన్మభండే శివాష్టకస్తోత్రం సంపూర్ణమ్.

శివతాండవస్తోత్రమ్

జటాటపీ గలజ్జల ప్రవాహ పావితస్థలే
గలే వలంబ్య లంబితాం భుజంగ తుంగ మాలికాం ।
డమడ్డమడ్డమడ్డమ న్నినాదవడ్డమర్పుయం
చకార చండతాండవం తనోతు నశ్చివశ్చివమ్ ॥

జటాకటాహ సంభ్రమ భ్రమన్నిలింప నిర్ణారీ
విలోల వీచివల్లరి విరాజమాన మూర్ఖని ।
ధగధగధగజ్జల ల్లలాటపట్టపావకే
కిళోరచంద్రశేఖరే రతిః ప్రతిక్షణం మమ ॥

ధరాధరీంద్రనందినీ విలాస బంధు బంధుర
స్నురద్భు (ద్వి) గంత సంతతి ప్రమోద మానమానసే ।

కృపాకట్టాక్షధోరణీ నిరుద్ధ దుర్భరాపది
 క్షూచిద్దిగంబరే మనో వినోదమేతు వస్తుని ॥

జటాభుజంగ పింగళ స్ఫురత్పుణా మణిప్రభా
 కదంబకుంకుమ ద్రవ ప్రలిప్త దిగ్విధూ ముఖే ।
 మదాంధ సింధుర స్ఫుర త్వ్యగు త్తరీయ మేదురే
 మనోవినోద మద్భుతం బిభర్తు భూతభర్తరి ॥

సహస్రలోచన ప్రభృత్యేష్టలేభ శేఖర
 ప్రసూన ధూళిధోరణీ విధూసరాంప్రి పీరభూః ।
 భుజంగరాజమాలయా నిబద్ధజాట జూటకః
 శ్రీమై చిరాయజాయతాం చకోరబంధు శేఖరః ॥

లలాట చత్వరజ్వల ధ్ంసంజయ స్ఫులింగభా
 నిపీతపంచసాయకం నమన్ని లింపనాయకమ్ ।
 సుధామయూభలేభయా విరాజమాన శేఖరం
 మణికపాలి సంపదే శిరోజటల మస్తునః ॥

కర్మాశాల పట్టికా ధగ్దగ్దగ్దగజ్వల
 ధ్ంసంజయాహూతీకృత ప్రచండ పంచసాయకే ।
 ధరాధరేంద్రనందినీ కువాగ్ర చిత్ర పత్రక
 ప్రకల్పనైక శిల్పిని త్రిలోచనే మ(ర)తిర్మమ్॥

నవీన మేఘు మండలీ నిరుద్ధ దుర్భర స్ఫురత్త
 కుహూ నిశిధినీ తమః ప్రబంధ బద్ధకంధరః ।
 నిలింప నిర్ణరీ ధర స్తునోతు కృత్తిసింధురః
 కళానిధాన బంధుర శ్రీయం జగద్ధరంధరః ॥

ప్రపుల్లనీలపంకజ ప్రపంచకాలిమచ్ఛటా (ప్రభా)
 వలం (విడం)బి కంర కందళీ రుచిప్రబంధ కంధరమ్ ।
 స్ఫురచ్చిదం పురచ్చిదం భపచ్చిదం మఖచ్చిదం
 గజచ్చిదంధకచ్చిదం తమంతకచ్చిదం భజే ॥

అఖ(గ)ర్వ సర్వమంగళా కళాకదంబ మంజరీ
 రసప్రవాహ మాధురీ విజ్ఞంభణ
 మధుప్రతమ్ ।

సృంతకం పురాంతకం భవాంతకం మఖాంతకం
గజాంతకాంధ కాంతకం తమంతకాంతకంభజే ॥

జయత్వదభ్ర విభ్రమ భ్రమద్ భుజంగమ శ్వసద్
వినిగ్రమత్ క్రమ స్నురత్ కరాల భాల హావ్యవాట్ ।

ధిమిం ధిమిం ధిమిం ధ్వనన్ మృదంగతుంగ మంగళ
ధ్వనిక్రమ ప్రవర్తిత ప్రచండ తాండవశ్రీవః ॥

దృష్టిచిత్ర తల్యయో ర్ఘజంగ మౌక్కిక ప్రశోః
గరిష్టరత్తు లోష్టయో స్నుమ్మాద్విషక్షపక్షయోః ।

తృణారవిందచక్కపోః ప్రజామహీ మహేంద్రయోః
సమప్రవృత్తికః కదాసదాశివం భజమ్యహమ్ ॥

కదా నిలింప నిర్మరీ నికుంజకోటరే వసన్
విముక్త దుర్మతిస్నదా శిరసమంజలిం వహన్ ।

విలోల లోలలోచనో లలామ ఫాలలగ్నకః
శివేతి మంత్రముచ్ఛరన్కదా సుభీ భవమ్యహమ్ ॥

ఇమం హి నిత్యమేవ ముక్త ముత్తమోత్తమం స్తవం
పరస్నురన్ బ్రువన్నరో విశుద్ధి మేతి సంతతమ్ ।

హరే గురో సుభక్తి మాపు యాతి నాస్యధాగతిం
విమోహనం హి దేహినాం సుశంకరస్య చింతనమ్ ॥

పూజావసాన సమయే దశవక్రగీతం
యత్పుంభు పూజనమిదం (పరం) పరతి ప్రదోషే ।

తస్య స్థిరాంరథగజేంద్ర తురంగయుక్తాం
లక్ష్మీం సదైవ సుమఖీం ప్రదదాతి శంభుః ॥

ఇతి శివతాందవ సోత్రం సమాప్తమ్.

లింగాప్షకమ్

బ్రహ్మమురారి సురార్చిత లింగం

నిర్మలభాసిత శోభిత లింగం ।

జన్మజదుఃఖవినాశకలింగం

తత్త్వంమామి సదాశివలింగం॥

దేవముని ప్రపరార్చిత లింగం

కామదహన కరుణాకర లింగం

రావణదర్శ వినాశన లింగం

॥తత్త్వంమామి॥

సర్వసుగంధి సులేపిత లింగం

బుధి వివర్ధన కారణలింగమ్

సిద్ధసురాసుర వందిత లింగం

॥తత్త్వంమామి॥

కనక మహామణి భూషిత లింగం

ఘణిపతివేషైత శోభిత లింగమ్ ।

॥తత్త్వంమామి॥

దక్కసుయజ్ఞ వినాశన లింగం

కుంకుమ చందన లేపిత లింగం

పంకజహోర సుశోభిత లింగమ్

సంచిత పాపవినాశన లింగం

॥తత్త్వంమామి॥

దేవగణార్చిత సేవిత లింగం

భావైర్భూతీ భి రేవచ లింగం

దినకరకోటి ప్రభాకర లింగం

॥తత్త్వంమామి॥

అష్టదళోపరి వేషైత లింగం

సర్వసముద్ధర కారణలింగమ్

దినకరకోటి ప్రభాకర లింగం

॥తత్త్వంమామి॥

సురగురు సురవర పూజిత లింగం

సురవన పుష్ప సదార్చిత లింగమ్

పరమపతిం పరమాత్మక లింగం

॥తత్త్వంమామి॥

లింగాప్షక మిదం పుణ్యం యః పలేచ్చివ సన్నిధా !

శివలోక మవాష్టోత్రి శివేససహ మోదతే ॥

ఇతి శ్రీ లింగాప్షకం సంపూర్ణమ్.

కాలబైరవాప్తకం

దేవరాజ సేవ్యమాన పావనాంధ్రీం పంకజం
వ్యాళ్యజ్ఞ సూత్ర మిందు శేఖరం కృపాకరమ్ |
నారదాది యోగిబృంద వందితం దిగంబరం
కాశికాపురాధినాథ కాలబైరవం భజే ||

భూసుకోటి భూస్వరం భవాభ్య తారకం పరం
నీలకంత మీప్సితార్థదాయకం త్రిలోచనమ్ |
కాలకాల మంబుజాక్ష మక్షుహాల మక్షురం ||కాశికా||

శూలటంక పాశ దండపాణి మాదికారణం
శ్యామకాయ మాదిదేవ మక్షురం నిరామయమ్ |
భీమవిక్రమం ప్రభుం విచిత్ర తాండవప్రియం ||కాశికా||

భృత్మముక్తిదాయకం ప్రశస్త చారు విగ్రహం
భృత్పవత్సలం స్థితం సమస్తలోక విగ్రహమ్ |
నిక్షణ్వ మనోజ్ఞ హేమ కింకిణీ లసత్పుటిం ||కాశికా||

ధర్మసేతుపాలకం త్వదర్మ మాగ్ద నాశకం
కర్మపాశమోచకం సుశర్మదాయకం విభుం |
సప్తవర్ణ కేశపాశ శోభితాంగ మండలం ||కాశికా||

రత్న పాదుకా ప్రభాభి రామ పాదయుగ్మకం
నిత్య మద్దితీయ మిష్టదైవతం నిరంజనం |
మృత్యుదర్మనాశనం కర్మ దంప్తి భీషణం ||కాశికా||

అట్టపోస భిన్న పద్మజాండ కోశ సంతతిం
దృష్టిపాత నష్టపాపజాల ముగ్రనాశనం ||కాశికా||
అష్టసిద్ధిదాయకం కపాలమాలికాధరం
భూతసంఘనాయకం విశాలకీర్తిదాయకం
కాశివాసిలోక పుణ్యపాపశోధకం విభుం |
నీతిమాగ్దకోవిదం పురాతనం జగత్ప్రభుం ||కాశికా||

కాలబైరవాష్టకం పరంతి యే మనోహరం
జ్ఞానముక్తి సాధనం విచిత్ర పుణ్యవర్ధనం ।
శోక మోహ దైన్య లోభ కోప తాప నాశనం
తే ప్రయాంతి కాలబైర వాంప్రీ సన్నిధిం ధ్రువమ్ ॥
ఇతి శ్రీమచ్ఛంకరాచార్య విరచితం కాలబైరవాష్టకం సంపూర్ణమ్.

వేదసార శివస్తోత్రమ్

శ్రీ శంకర భగవత్పూద విరచితమ్

పశునాం పతిం పొపనాశం పరేశం
గజేంద్రస్య కృత్తిం వసానం పరేణ్యం
జట్టాజూటమధ్య స్ఫురద్గాంగ వారిం
మహదేవ మేకం స్వరామి స్వరారిమ్ ॥
మహేశం సురేశం సురారాత్రినాశం
విభుం విశ్వనాథం విభూత్యంగ భూపమ్ ।
విరూపాక్ష మింద్వర్ష వహ్ని త్రినేత్రం
సదానందమీదే ప్రభుం పంచవక్త్రమ్ ॥
గిరీశం గణేశం గతే నీలవర్ణం
గజేంద్రాధిరూథం గుణాతీత రూపమ్ ।
భవం భాస్వరం భస్మనా భూషితాంగం
భవానీ కళత్రం భజే పంచవక్త్రమ్ ॥
శివాకాంత! శంభో! శశాంకార్థమాచే
మహేశాన! శూలిన! జటాజూటధారిన!
త్వమేకో జగద్వ్యపకో విశ్వరూప
ప్రసీద ప్రసీద ప్రభో! పూర్వరూప ॥
పరాత్మాన మేకం జగద్వీజమాద్యం
నిరీపాం నిరాకార మోంకార వేద్యం
యతో జాయతే పొల్యతే యేన విశ్వం
తమీశం భజే లీయతే యత్ర విశ్వమ్ ॥
న భూమిర్మ చాపోన వహ్నిర్ న వాయు
ర్న చాకాశమాస్తేన తంద్రా న నిద్రా ।

న గ్రీష్మే న శీతం న దేశోన వేషో
 నయ స్నేహి మూర్తి స్రిమూర్తిం త మీడే ॥
 అజం శాశ్వతం కారణం కారణానాం
 శివం కేవలం భాసకం భాసకానామ్|
 తురీయం తమః పార మాధ్యంత హీనం
 ప్రపద్యే పరం పాపనం ద్వైతహీనమ్ ॥
 నమస్తే నమస్తే చిభో ! విశ్వమూర్తే !
 నమస్తే నమస్తే చిదానందమూర్తే!
 నమస్తే నమస్తే తపోయోగ గమ్య!
 నమస్తే నమస్తే బ్రతిజ్ఞానగమ్య ॥
 ప్రభో! శూలపాణే ! చిభో ! విశ్వనాథ !
 మహాదేవ ! శంభో ! మచ్చోశ ! త్రినేత్ర !
 శివాకాంత! శాంత! స్వరారే ! పురారే !
 త్వదనో వరేణ్యే న మానో న గణ్యః !
 శంభో! మహేశ! కరుణామయ! శూలపాణే !
 గారీపతే ! పశుపతే ! పశుపాశ నాశిన్ !
 కాలీపతే ! కరుణయా జగదేతదేక
 స్వం హంసి పాసి విదధాసి మహేశ్వరో_ని॥
 త్వతో జగద్భవతి దేవ భవస్వరారే
 త్వయ్యేవ తిష్ఠతి జగన్మృద విశ్వనాథ !
 త్వయ్యేవ గచ్ఛతి లయం జగదేతదీశ
 లింగాత్మకం హర ! హరచర విశ్వరూపిన్ ॥
 ఇతి శ్రీ మచ్ఛంకరాచార్య విరచితం వేదసార శివస్తోత్రం సంపూర్ణమ్.

ఉమామహాశ్వర స్తోత్రమ్

శ్రీ శంకర భగవత్పాద విరచితమ్

నమశ్శ్రీవాభ్యాం నవయోవనాభ్యాం

పరస్పరాశ్లిష్ట వపుర్ధరాభ్యాం ।

నగేంద్రకన్యా వృషకేతనాభ్యాం

నమోనమ శుంకర పార్వతీభ్యాం ॥

నమశ్శ్రీవాభ్యాం సరసోత్సవాభ్యాం

నమస్కృతాశీష్ట వరప్రదాభ్యాం ।

నారాయణేనార్థిత పాపుకాభ్యాం

॥నమోనమః॥

నమశ్శ్రీవాభ్యాం వృషవాహనాభ్యాం

విరించి విష్ణుంద్రసుపూజితాభ్యాం ।

విభూతి పాటీర విలేపనాభ్యాం

॥నమోనమః॥

నమశ్శ్రీవాభ్యాం జగదీశ్వరాభ్యాం

జగత్తుతిభ్యాం జయవిగ్రహభ్యాం ।

జంబూరి ముఖ్యై రభివందితాభ్యాం

॥నమోనమః॥

నమశ్శ్రీవాభ్యాం పరమాపదాభ్యాం

పంచాక్షరీ పంజర రంజితాభ్యాం ।

ప్రపంచ సృష్టి స్థితి సంహృతాభ్యాం

॥నమోనమః॥

నమశ్శ్రీవాభ్యాం మతిసుందరాభ్యాం

మత్యంత మాసక్త హృదంబుజాభ్యామ్ ।

అశేష లోకైక హితంకరాభ్యాం

॥నమోనమః॥

నమశ్శ్రీవాభ్యాం కలినాశనాభ్యాం

కంకాశకల్యాణ వపుర్ధరాభ్యామ్ ।

కైలాససైల స్థిత దేవతాభ్యాం ॥నమోనమః॥

నమశ్శ్రీవాభ్యాం పతుపాలకాభ్యాం

జగత్తయా రక్షణ బధహృదాభ్యామ్ ।

సమస్త దేవాసుర పూజితాభ్యాం

॥నమోనమః॥

స్తోత్రం త్రిసంధ్యం శివపార్వతీ భ్రాం
భక్తా పతన్ ద్వాదశకం నరో యః ।
స సర్వశాఖాగ్య ఘలాని భుంకే
శతాయురంతే శివలోక మేతి ॥
ఈతి శ్రీమచ్ఛంకరాచార్య విరచితం ఉమామహాశ్వర స్తోత్రమ్

శ్రీ శంకర వందన స్తోత్రమ్

శ్రీ వ్యాఘ్రపాద మునీంద్ర విరచితమ్

వన్నే శుంభు ముమాపతిం సురగురుం వన్నే జగత్మారణం
వన్నే పస్నగభూషణం మృగధరం వన్నే పశునాం పతిమ్ ।
వన్నే సూర్య శశాంక వహిన్మి నయనం వన్నే ముక్కన్ ప్రియం
వన్నే భక్త జనాప్రయం చ పరదం వన్నే శివం శంకరమ్ ॥

వన్నే సర్వజగద్ విషార మతులం వన్నే కరిత్యగ్ ధరం
వన్నే దేవతిభామణిం శశినిభం వన్నే చారేర చల్బమ్ ।
వన్నే పర్వత కస్యకార్ధ వపుషం వన్నే పరం చిన్నయం ||వన్నే||
వన్నే వ్యోమ సభాపతిం నటపతిం వన్నే_ర్క దంతాపహం
వన్నే నిర్మల మాది భూత మనిశం వన్నే మఖధ్వంసినమ్ ।
వన్నే నిత్య మగేంద్రజా ప్రియకరం వన్నే_తి శాంతాకృతిం ||వన్నే||
వన్నే భూరథ మంబుజాక్ విశిభం వన్నే త్రయి వాజినం
వన్నే శైలశరాపనం ఘణిగుణం వన్నే_భి తూణీరకమ్ ।
వన్నే పద్మజసారథిం పురహరం వన్నే మహాబ్రైరవం ||వన్నే||
వన్నే పంచముఖాంబుజం త్రినయనం వన్నే లలాటేక్కణం
వన్నే వ్యోమకచం జటాసుముకుటం వన్నే_జ్ఞ గంగా ధరమ్ ।
వన్నే మారహరం త్రిపుండ్రనిటలం వన్నే_ష్టమూర్త్తుకం ॥వన్నే॥

వన్నే రాజిత పర్వతాగ్ర నిలయం వన్నే సురాధీశ్వరం
వన్నే నిర్గుణ మప్రమేయ మమలం వన్నే
యమద్వేషిణమ్ ।
వన్నే కుణ్ణలిరాజ కంకణధరం వన్నే సహస్రాననం
||వన్నే||

వన్నేం నంత రవిప్రకాశ మగుణం వన్నే ఘకస్యాస్తకం
 వన్నే పద్మజ విష్ణు గర్వ కులికం వన్నే దయాంభోనిధిమ్ |
 వన్నే చిత్పభ మీశ్వరం సురసుతం వన్నే త్రిమూర్త్యత్మకం ||వన్నే||
 వన్నేం పస్యుతి శిక్షకం విషపారం వన్నే మృదం ధూర్జటీం
 వన్నే విప్రవరై స్నిహాజిత పదం వన్నే భవోత్సారకమ్ |
 వన్నే ధర్మ ముఖార్థదం బ్రుతిసుతం వన్నే గురూణాం గురుం ||వన్నే||
 శార్దూలాంగ్రీ మహార్షిణా విరచితం సంకీర్తయే ద్వందవ
 స్తోత్రం తద్గతనామభిర్ యజతియః శంభుం సభాయాః పతిమ్ |
 సంధ్యాము ప్రతివాసరం సునియతో ధర్మాది సత్పుంపదః
 లభ్యే హేందు కలాధరస్య సచివో భూత్యా సచ క్రీడతి ||
 ఇతి శ్రీ వ్యాప్తుపాద మనీంద్ర విరచిత శంకర వందన స్తోత్రం సంపూర్ణమ్

శ్రీశివ సహస్రనామ స్తోత్రమ్

34

శ్రీశివ సహస్రనామ స్తోత్రమ్ పూర్వపీతిక

వాసుదేవ ఉవాచः

తతః స ప్రయతో భూత్యా మమ తాత యుధిష్ఠిర!
 ప్రాంజలిః ప్రాపో విప్రర్షి ర్మామసంగ్రహా మాదితః 1

ఉపమన్యుః ఉవాచ :

బ్రిహ్మప్రోక్తేః బుషిప్రోక్తే దేవద వేదాంగ సంభవైః
 సర్వలోకేషు విభ్యాతం స్తుత్యంస్తోష్యమి నామభిః 2

మహాద్మి ర్మిహితైః సత్యైః సిద్ధైః సర్వార్థసాధకైః
 బుషిణా తండినా భక్త్యా కృతై రేద కృతాత్మనా 3

యథోక్తై స్నాధుభిః భ్యాతై ర్మనిభి ప్రత్యదర్మిభిః
 ప్రవరం ప్రథమం స్వర్యం సర్వభూత హితం పుభమ్ 4

ప్రత్యై స్పృష్టి జగతి బ్రిహ్మలోకావతారితైః
 సత్యైః తత్పురమం బ్రిహ్మ బ్రిహ్మప్రోక్తం సనాతనమ్ 5

వఛ్యై యదుకుల శేష్ట! శృంఖప్యావహితో మమ
 వరమైనం భవం దేవం భక్త స్వం పరమేశ్వరమ్

6

తేన తే శ్రావయిష్యామి యత్త ద్ర్విహృ సనాతనమ్ నశక్యం విష్టరా త్యైత్పుంపక్కం సర్వస్య కేనచిత్	7
యుక్తేనాపి విభూతీనా మపి వర్ణశత్రై రపి యస్యాది ర్ఘృధ్య మన్వం చ సురైరపి న గమ్యతే	8
కస్తస్య శక్యయా ద్విక్కం గుణాన్ కార్యైన మాధవ కింతు దేవస్య మహతః సంక్షిప్తార పదాక్షరమ్	9
శక్తితశ్చరితం వక్షే ప్రసాదా త్తస్య ధిమతః అప్రాప్యతు తతోఽనుజ్ఞాం న శక్యః స్తోతు మీశ్వరః	10
యదా తేనా భ్యనుజ్ఞాతః స్తుతో వై స తదా మయా అనాదినిధన స్యాహం జగదోనే ర్ఘృషోత్సనః	11
నామానుం కంచి త్సముద్దేశం వజ్ఞా మృవ్యక్త యోనినః వరదస్య వరేణ్యస్య విశ్వరూపస్య ధిమతః	12
శృంగా నామానుం చయం కృష్ణ యదుక్కం పద్మయోనినా దశనామ సహాప్రాణి యా న్యాహ ప్రపితామహః	13
తాని నిర్మధ్య మనసా దధ్నీ ఘృత మి వోధ్మతమ్ గిరే స్నారం యథా హేమ పుష్పసారం యథా మధు	14
ఘృతా త్సారం యథా మజ్జ స్తుతిత త్సార మధ్మతమ్ సర్వపాపహ మిదం చతుర్వేదసమన్వితమ్	15
ప్రయత్నే నాథిగస్త వ్యం ధార్యం చ ప్రయత్నాత్మనా మాంగల్యం పొషికం చైవ రక్షోఘ్నం పావనం మహాత్	16
ఇదం భక్తాయ దాతత్వం శ్రద్ధధా నీత్సికాయ చ నా శ్రద్ధధాన రూపాయ నాస్తికా యాజితాత్మనే	17
యశ్చాభ్యసూయతే దేవం కారణాత్మాన మీశ్వరమ్ స కృష్ణ సరకం యాతి సహ పూర్వో సహత్తుజేః	18
ఇదం ధ్యాన మిదం యోగ మిదం ధ్యేయ మనుత్తమమ్ ఇదం జప్య మిదం జ్ఞానం రహస్య మిద ముత్తమమ్	19

35

యం జ్ఞాత్వా త్వస్తకాలే_పి గచ్ఛేత పరమాం గతిమ్ పవిత్రం మంగళం మేధ్యం కల్యాణ మిద ముత్తముమ్	20
ఇదం బ్రహ్మీ పురా కృత్వా సర్వలోక వితామహః సర్వస్తవానాం రాజత్యే దివ్యానాం సమకల్పయత్	21
తదా ప్రభృతి చైవాయ మీశ్వరస్య మహాత్మనః స్తవరాజ ఇతిఖ్యతో జగ త్వమర పూజితః	22
బ్రహ్మలోకా దయం స్వగే స్తవరాజో_వతారితః యత స్తచ్ఛిః పురాప్రాప తేన తణికృతో_భవత్	23
స్వగా చ్ఛైవాత్ర భూలోకం తణ్ణినా హృవతారితః సర్వమంగల మాంగల్యం సర్వపొప ప్రణాశనమ్	24
నిగదిష్యే మహాబాహో! స్తవానా ముత్తమం స్తవమ్ బ్రహ్మణా మపి య ద్రుహ్మా పరాణా మపి య త్వరమ్	25
తేజసా మపి య తేజ స్తపనసా మపి య త్తపః శాంతానా మపి యశ్చాంతో ద్యుతీనా మపి యా ద్యుతిః	26
దాంతానా మపి యో దాంతో ధీమతా మపి యా చ ధిః దేవానా మపి యో దేవః బుష్టిణా మపి యస్త్వి పిః	27
యజ్ఞానా మపి యో యజ్ఞః శివానా మపి యశ్చివః రుద్రాణా మపి యో రుద్రః ప్రభా ప్రభవతా మపి	28
యోగినా మపి యో యోగి కారణానాం చ కారణమ్ యతో లోకా స్పుంభవన్తి న భవన్తి యతః పునః	29
సర్వభూతాత్ము భూతస్య హర స్యామిత తేజసః అష్టోత్తర సహస్రంతు నామ్యాం శర్వస్య మే శృం 30	
యాచ్చుత్వా మనుజవ్యాఘ్రు! సర్వాన్ కామా నవాప్సుని	
ఇతి శ్రీ శివ సహస్రనామస్తోత్ర పూర్వపీరిక	

శ్రీ శివసహస్రనామ స్తోత్రమ్

స్థిరః స్థాణః ప్రభు ర్థీమః ప్రవరో వరదో వరః	
సర్వాత్మా సర్వవిభ్యాతః సర్వః సర్వకరో భవః	31
జటీ చర్యీ శిఖండి చ సర్వాంగః సర్వభూవనః	
హరశ్చ హరిణాక్షశ్చ సర్వభూతహరః ప్రభుః	32
ప్రపుత్రిశ్చ నిపుత్రిశ్చ నియతః శాశ్వతో ద్రువః	
శృశానవాసీ భగవాన్ భచరో గోచరో_ర్దనః	33
అభివాద్యే మహాకర్మా తపస్సీ భూతభావనః	
ఉన్నతవేష ప్రచ్ఛన్మః సర్వలోక ప్రజాపతిః	34
మహారూపో మహాకాయో వృషిరూపో మహాయశాః	
మహాత్మా సర్వభూతాత్మా విశ్వరూపో మహాహనుః	35
లోకపాలో ఉప్పుతాత్మా ప్రసాదో హయగ్రదభిః	
పవిత్రం చ మహాంశ్వైవ నియమో నియమార్థితః	36
సర్వకర్మా స్వయంభూత ఆది రాదికరో నిధిః	
సహస్రాక్షో విశాలాక్షః సోమో సక్షత సాధకః	37
చంద్రః సూర్యః శనిః కేతు క్రూరో గ్రహపతి ర్వరః	
అష్టి రత్నా నమస్కర్తా మృగబాణార్పణో_ నఘుః	38
మహాతపా ఫోరతపా అదీనో దీనసాధకః	
సంవత్సరకరో మంత్రః ప్రమాణం పరమం తపః	39
యోగి యోజ్యో మహాబీజో మహారేతా మహాబలః	
సువర్ణదేతాః సర్వజ్ఞః సుబీజో బీజవాహనః	40
దశబాహు స్వనిమిషో నీలకంర ఉమాపతిః	
విశ్వరూపః స్వయం త్రేష్ఠో బలవీరో_ బలోగణః	41
గణకర్తా గణపతి ర్తిగ్వాసాః కామ ఏవ చ	
మంత్రవి త్వరమోమంత్రః సర్వభూతహరః 42	

37

కమండలధరో ధన్యే భాణహస్తః కపాలవాన్ అశనీ శతఫ్మై ఖద్ది పట్టిసీ చాయుధి మహాన్	43
ప్రువ హస్తః సురూపశ్చ తేజస్తేజస్మరోనిధిః ఉష్ణీశీ చ సువక్తు శ్చ ఉదగ్రో వినతప్తథా	44
దీర్ఘశ్చ హరికేశశ్చ సుతీర్థః కృష్ణ ఏవ చ శృగాలరూపః సిద్ధార్థో ముండః సర్వపుభంకరః	45
అజశ్చ బహురూపశ్చ గంధధారి కపర్వపి ఊర్ధ్వరేతా ఊర్ధ్వలింగ ఊర్ధ్వశాయా నభస్థలః త్రిజటీ చీరవాసాశ్చ రుద్రః సేనాపతి ర్యఘుః	46
అహశ్చరో నక్తంచర స్తిగ్మమన్యః సువర్ణసః	47
గజహ దైత్యహో కాలో లోకధాతా గుణాకరః సింహశార్దూల రూపశ్చ ఆర్ధచర్యాంబరావృతః	48
కాలయోగి మహోనాదః సర్వకామ శ్వతుపుథః నిశాచరః ప్రేతచారీ భూతచారీ మహేశ్వరః	49
బహుభూతో బహుధరః స్వర్ణాను రమితో గతిః సృత్యప్రియో నిత్యనరో నర్తకః సర్వలాలసః	50
ఘోరో మహోతపాః పాశో నిత్యో గిరిరుహో నభః సహస్రహస్తో విజయో వృపసాయో హృతంద్రితః	51
అదర్భారో ధర్మణాత్మై యుజ్ఞహో కామనాశకః దక్షయాగాపహరీ చ సుసహో మధ్యమస్తథా	52
తేజో పహారీ బలహో ముదితో రో జితో వరః గంభీర ఘోషో గంభీరో గంభీర బలవాహనః	53
స్విగోధరూపో స్విగోధో వృక్షకర్ణ స్థితిర్యఘుః సుతీక్ష్ణ దశనశ్చైవ మహోకాయో మహాననః	54
విష్ణువేసో హరిర్యజ్ఞః సంయుగా పీడవాహనః తీక్ష్ణవాసశ్చ హర్యశ్చః సహాయః కర్మకాలవిత్	55

విష్ణుప్రసాదితో యజ్ఞః సముద్రో బద్భాముఖః	56
హుతాకన సహయశ్చ ప్రశాంతాత్మా హుతాశనః	
ఉగ్రతేజా మహాతేజా జన్మో విజయకాలవిత్	57
జ్యోతిషా మయనం సిధిః సర్వవిగ్రహ ఏవ చ	
శిథీ ముండి జలీ జ్యాలీ మూర్తిజో మూర్ధగో బలీ	58
వేణి పణి తాళీ భలీ కాలకటంకటః	
నక్షత్ర విగ్రహమతి ర్గుణబుధి ద్ర్వయో_గమః	59
ప్రజాపతి ర్మిశ్వబూహు ర్మిభాగః సర్వగో_ముఖః	
విమోచనః సుసరణో హిరణ్యకవచోద్భవః	60
మేద్రకో బలచారీ చ మహీచారీ స్మత స్తధా	
సర్వతూర్యనినాదో చ సర్వతోద్యపరిగ్రహః	61
వ్యాళరూపో గుహావాసి గుహామాలీ తరంగవిత్	
త్రిదశః త్రికాలధృక్కర్మ సర్వబంధ విమోచనః	62
బంధన స్తుసురేంద్రాణాం యుధి శత్రువినాశనః	
సాంఖ్య ప్రసాదో దుర్వాసాః సర్వసాధు నిషేఖితః	63
ప్రస్తావనో విభాగజ్ఞో అతులో_యజ్ఞభాగవిత్	
సర్వవాసః సర్వచారీ దుర్వాసా వాసవో_మరః	64
శైవోమా హేమకరో_యజ్ఞః సర్వధారి ధరోత్తమః	
లోహితాక్షో మహాక్షశ్చ విజయాక్షో విశారదః	65
సంగ్రహా నిగ్రహః కర్తా సర్వచీర నివాసనః	
ముఖో_ముఖ్యశ్చ దేహశ్చ కాహలిః సర్వకామదః	66
సర్వకాల ప్రసాదశ్చ సుబలో బలరూపధృక్	
సర్వకామవరశైవ సర్వదః సర్వతోముఖః	67
ఆకాశ నిర్వియాపశ్చ నిపాతీ హృవశః భగః	
రౌద్రరూపో_ంపరాదిత్యో బహురథ్యః సువర్ణసీ	68
వసువేగో మహావేగో మనోవేగో నిశాచరః	

39

సర్వవాసీ శ్రియావాసీ ఉపదేశకరో_కరః	
మునిరాత్మ నిరాలోకః సంభగ్మణ సచ్చాప్రదః	69
ప్ర్యుచ పక్షరూపశ్చ అతిదీప్తో విశాంపతిః	
ఉన్నాదో మదనః కామో హృష్టతో_రకరో యశః	70
వామదేవశ్చ వామశ్చ ప్రాగ్ద్రీజీణశ్చ వామనః	
సిద్ధయోగి మహార్షి శ్చ సిద్ధార్థ సిద్ధసాధకః	71
భిక్షుశ్చ భిక్షురూపశ్చ విపణో మృదురవ్యయః	
మహాసేనో విశాఖశ్చ షష్ఠిభాగో గవాంపతిః	72
వజ్రహస్తశ్చ విష్ణుంభీ చమూస్తంభన ఏవ చ	
వృత్తావృత్తకర స్తాలో మధు ర్ఘధుకలోచనః	73
వాచస్పత్యో వాజసనో నిత్యమాత్రమపూజితః	
బ్రిహమాచారీ లోకచారీ సర్వచారీ విచారవిత్	74
తుశాన తుశ్యరుః కాలో నిశాచారీ పినాకవాన్	
నిమిత్తస్థి నిమిత్తం చ నందిర్వందికరో హరిః	75
నందిశ్వరశ్చ నంది చ నందనో నందివర్ధనః	
భగవోరీ నిహంతా చ కాలో బ్రిహమై పితామహః	76
చతుర్ముఖో మహాలింగ శ్వారులింగ స్తుతైవ చ	
లింగాధ్యక్షః సురాధ్యక్షో యోగాధ్యక్షో యుగావహః	77
బీజాధ్యక్షో బీజకర్తా అధ్యాత్మానుగతో బలః	
జితిహసః సకల్పశ్చ గౌతమో_ధ నిశాకరః	78
దంభో హృదంభో షైదంభో వశో వశకరః కలిః	
లోకకర్తా పతుపతి ర్ఘహకర్తా హృసోపధః	79
అక్షరం పరమంబ్రిహమా బలవ చ్ఛక్త ఏవ చ	
నీతిర్మానీతిః శుధాత్మా శుద్ధో మాన్యో గతాగతః	80
బహుప్రసాదః సుస్వప్తి దర్పణో_ధ త్వమిత్రజిత్	
వేదకారో మంత్రకారో విద్యాన్ సమరమర్ధనః	81

మహామేఘనివాసీ చ మహోఫోరో వళీకరః	82
ఆగ్నిజ్యాలో మహోజ్యాలో అతిధూమ్రో హుతో హవిః	82
వృషణః శంకరో నిత్యం వర్ణస్య ధూమకేతనః	83
నీల ప్రథాంగలుబ్బశ్చ శోభనో నిరవగ్రహః	83
స్వస్తిదః స్వస్తిభావశ్చ భాగి భాగకరో లఘుః	
ఉత్సంగశ్చ మహాంగశ్చ మహోగర్భ పరాయణః	84
కృష్ణవర్ణ స్నువర్ణశ్చ ఇంద్రియం సర్వదేహినామ్	
మహాపాదో మహాహాస్తో మహాకాయో మహాయశాః	85
మహామూర్ఖ మహామాత్రో మహానేత్రో నిశాలయః	
మహాస్తకో మహాకడ్లో మహాష్టశ్చ మహాహనుః	86
మహానాసో మహాకంబు ర్షయోగ్రివః శృంగారభాక్	
మహావక్షా మహారస్తో హ్యంతరాత్మా మృగాలయః	87
లంబనో లంబితోప్స్తశ్చ మహామాయః పయోనిధిః	
మహాదంతో మహాదంట్రో మహాజిహఽ్యో మహాముఖః	88
మహానభో మహాలోమా మహకేశో మహాజటః	
ప్రసన్సన్మశ్చ ప్రసాదశ్చ ప్రత్యయో గిరిసాధనః	89
స్నేహనో స్నేహనశైవ అజితశ్చ మహామునిః	
వృక్షాకారో వృక్షకేతు రనలో వాయువాహనః	90
గండలీ మేరుధామా చ దేవాధిపతి రేవచ	
అధర్వశీర్షః సామాస్యః బుక్షపూస్రామితేక్ష్ణః	91
యజ్ఞః పాదభుజో గుహ్యః ప్రకాశో జంగమస్తథా	
అమోఘార్థః ప్రసాదశ్చ అభిగమ్యః సుదర్శనః	92
ఉపకారః ప్రియః సర్వః కనకః కాంచనచ్ఛవిః	
నాభి ర్మందికరో భావః పుష్పరః స్ఫపతిః స్థిరః	93
ద్వాదశ స్త్రాననశ్చాద్యో యజ్ఞో యజ్ఞసమాహితః	
నక్తం కలిశ్చ కాలశ్చ మకరః కాలపూజితః	94

41

సగణో గణకారశ్చ భూతవాహనసారథిః భస్మశయో భస్మగోప్తా భస్మభూత స్తరు రగ్గః	95
లోకపాల స్తథాలోకో మహాత్మా సర్వపూజితః శుక్ల స్త్రిపుత్రః సంపన్సః శుచిర్మాత నిషేధితః	96
ఆశ్రమస్థః క్రియావస్థో విశ్వకర్మమతి ర్వరః విశాలశాఖ స్త్రామోప్సో హృంబుజాలః సునిశ్చలః	97
కపిలః కపిలః శుక్ల ఆయుషైవ పరో_పరః గంధర్వో హృదితి స్తార్కజ్యో సువిష్ణీయో సుశారదః	98
పరశ్వధాయుధో దేవ అనుకారీ సుబాంధవః తుంబవీణో మహోక్రోధ ఊర్ధ్వరేతా జలేశయః	99
ఉగ్రో వంశకరో వంశో వంశనాదో హృనిందితః సర్వాంగరూపో మాయావీ సుహృదో హృనిలో_నలః	100
బంధనో బంధకర్తా చ సుబంధన విమోచనః సయజ్ఞారిః సకామారి ర్షపోదంప్రో మహోయుధః	101
బహుధానిందితః శర్వః శంకరః శంకరో_ధనః అమరేశో మహోదేవో విశ్వదేవః సురారిహో	102
అహిర్భుద్ధో_నిలాభశ్చ చేకితానో హవిష్టధా అజ్ఞైక పాచ్ఛ కాపాలీ త్రిశంకు రజితః శివః	103
ధన్వంతరి రూఢమకేతుః స్నూందో వైశవణస్తథా ధాతా శక్తశ్చ విష్ణుశ్చ మిత్ర స్వస్థా త్రువో ధరః	104
ప్రభావః సర్వగోవాయు రఘ్యమా సవితా రవిః ఉపంగుశ్చ విధాతా చ మాంధాతా భూతభావనః	105
విభు ర్వాణవిభావీ చ సర్వకామగుణాపవఃః పద్మనాభో మహోగర్భ శ్చంద్రవక్రో_నిలో_నలః	106
బలవాం శ్యోపశాంతశ్చ పురాణః పుణ్యచంచ రీ కురుకర్తా కురువాసీ కురుభూతో గుణాపథః	107

సర్వాశయో దర్శచారీ సర్వేషాం ప్రాణినాం పతిః దేవదేవః సుఖాస్తకః సదసత్పుర్వరత్నవిత్తు	108
కైలాసగిరివాసీ చ హిమవద్గిరి సంత్రయః కూలహారీ కూలకర్తా బహువిద్యో బహుప్రదః	109
వణిజో వర్ధకీ వృక్షో వకుళ శ్చందన శ్చదః సారగ్రీవో మహాజత్రు రలోలశ్చ మహాషధః	110
సిద్ధార్థకారీ సిద్ధార్థ శ్చందోవ్యాకరణోత్తరః సింహానాదః సింహాదంప్రఃః సింహగః సింహావాహనః	111
ప్రభావాత్మా జగత్మూలఃస్థాలో లోకహిత స్తరుః సారంగో నవచక్రాంగః కేతుమాలీ సభావనః	112
భూతాలయో భూతపతి రహోరాత్ర మనిందితః వాహితా సర్వభూతానాం నిలయశ్చ విథు ర్ఘవః	113
అమోఘ స్పందుతో హృష్ణో భోజనః ప్రాణధారణః	43 114
ధృతిమాన్ మతిమాన్ దక్షః సత్కృతశ్చ యుగాధిపః గోపాలి ర్గోపతి గ్రీమో గోచర్యవసనో హరిః	115
హిరణ్యబాహుశ్చ తథా గుహాపాలః ప్రవేశినామ్ ప్రకృష్టారి ర్షాహాపర్షో జితకామో జితేంద్రియః	116
గాంధారశ్చ సువాసశ్చ తపస్సకో రతి ర్నరః మహగీతో మహాన్యుత్సో హృష్పురోగణ సేవితః	117
మహాకేతు ర్షాహాధాతు రైకసానుచరశ్చలః	
ఆవేదనీయ ఆదేశః సర్వగంధసుఖావహః తోరణస్తోరణో వాతః పరిధీ పతిభేచరః	118
సంయోగో వర్ధనో వృద్ధో అతివృద్ధో గుణాధికః నిత్య ఆత్మ సహాయశ్చ దేవాసురపతిః పతిః	119
యుక్తశ్చ యుక్తబాహుశ్చ దేవో దివి సుపర్వణః	120

43

ఆపాధశ్చ సుపాధశ్చ ద్రువేం థ హరిణో హరః వపు రావర్తమానేభో వసుదైషో మహాపథః శిరోపోరీ విమర్శశ్చ సర్వలక్షణ లక్షీతః	121
అక్షశ్చ రథయోగీ చ సర్వయోగీ మహాబలః	122
సమామ్యాయోఽ సమామ్యాయ స్తీర్థదేవో మహారథః నిజీవో జీవనో మంత్రః తుఖాఙో బహుకర్మవః	123
రత్నపభూతో రక్తాంగో మహార్థవ నిపానవిత్ మూలం విశాలో హృష్మతో వృక్తావ్యక్త స్తుపోనిధిః	124
ఆరోహణోఽ ధిరోహశ్చ శీలధారీ మహాయుశః సేనాకలో మహాకలో యోగో యుగకరో హరిః	125
యుగరూపో మహారూపో మహానాగహనో వథః న్యాయనిర్వపణః పాదః పండితో హృషాపమః	126
బహుమాలో మహామాలః శశీహర సులోచనః విస్తారో లవణః కూప స్త్రియుగః సఫలోదయః	127
త్రిలోచనో విషషణాంగో మణివిద్ధి జటాధరః బిందు ర్షిస్తగ్గః సుముఖః శరః సర్వాయుధః సహః	128
నివేదనః సుభాజాతః సుగంధారో మహాధనుః గంధపాలీ చ భగవా సుత్థానః సర్వకర్మణామ్	129
మంధానో బహుళో వాయుః సకలః సర్వలోచనః తలస్తాలః కరస్తాలీ ఊర్ధ్వసంహననో మహాన్	130
ఛత్రం సుచ్ఛతో విభ్యాతో లోకః సర్వాత్మయః క్రమః ముండో విరూపో వికృతో దండీ కుండీ వికుర్వణః	131
హర్యక్షః కక్షుభో వట్టి శతజిహ్వః సహస్రపాత్ సహస్రమూర్ధా దేవేంద్రః సర్వదేవమయో గురుః	132

సహప్రభాముః సర్వంగః శరణ్యః సర్వలోకకృత్	
పవిత్రం త్రికకున్యంత్రః కనిష్ఠః కృష్ణపింగళః	133
బ్రహ్మదండ వినిర్మాతా శతఫ్మీ పాశశక్తిమాన్	
పద్మగర్భే మహాగర్భే బ్రహ్మగర్భే జలోధ్వవః	134
గభస్తి బ్ర్యాహ్మక్ ద్ర్యాహ్మా బ్రహ్మవి బ్ర్యాహ్మాణో గతిః	
అనంతరూపో నైకాత్మా తిగ్రచేజాః స్వయంభువః	135
ఊర్మగాత్మా పశుపతి ర్వాతరంహో మనోజవః	
చందనీ పద్మనాలాగ్రః సురభ్యుత్తరణో నరః	136
కర్మికార మహాస్గ్రీ నీలమౌళిః పినాకధృత్	
ఉమాపతి రుమాకాంతో జాహ్నమీధృదుమాధవః	137
వరో వరాహో వరదో వరేణ్యః సుమహాస్వనః	
మహాప్రసాదో దమనః శత్రువో శైవతపింగళః	138
ప్రీతాత్మా పరమాత్మా చ ప్రయత్నాత్మా ప్రధానధృత్	
సర్వపార్వముఖ ప్రత్యక్షో ధర్మసాధారణో వరః	139
చరాచరాత్మా సూక్ష్మాత్మా అమృతో గోవృషేశ్వరః	
సాధ్యర్థి ర్వసురాదిత్యః విషస్వాన్ సవితాంతమృతః	140
వాణసః సర్గః ససంక్లేషో విస్తరః పర్యయో నరః	
బుతుః సంవత్సరో మాసః పశ్చః సంభ్యసమాపనః	141
కలా కాష్టా లవా మాత్రా ముహూర్తాహః క్షపాః క్షణాః	
విశ్వక్రేతం ప్రజాబీజం లింగమాధ్యస్తు నిర్గమః	142
సదసద్వల్క మవ్యక్తం పితా మాతా పితామహః	
స్వగ్రద్వారం ప్రజాద్వారం మోక్షద్వారం త్రివిష్ణుపమ్	143
నిర్మాణం హోదనశైవ బ్రహ్మలోకః పరాగతిః	
దేవాసుర వినిర్మాతా దేవాసుర పరాయణః	144
దేవాసుర గురు ర్థేవో దేవాసుర నమస్కృతః	
దేవాసుర మహామాత్రో దేవాసుర గణాత్రయః	145

45

- దేవాసుర గణాధ్యక్షో దేవాసుర గణాగ్రణీః
దేవాతిదేవో దేవప్రభ దైవాసుర వరప్రదః 146
- దేవాసురేశ్వరో విశ్వో దేవాసుర మహేశ్వరః
సర్వదేవమయోఽచింత్యో దేవతాత్మోఽత్త సంభవః 147
- ఉద్ధిత్త త్రివిక్రమో వైద్యో విరజో నీరజోఽమరః
ఉడ్యో హస్తిశ్వరో వ్యాప్తో దేవసింహా నరరద్భుః 148
- విబుధోఽగ్ర వరః సూక్ష్మ సర్వదేవ స్తపోమయః
సుయుక్తః శోభనో వత్తి ప్రాసానాం ప్రభవోఽవ్యయః 149
- గుహః కాన్తో నిజస్సర్దః పవిత్రం సర్వపావనః
శృంగి శృంగప్రియో బిభూ రాజరాజో నిరామయః 150
- అభిరామః సురగణో విరామః సర్వసూభనః
లలాటుక్షో విశ్వదేవో హరిణో బ్రహ్మవర్షసః 151
- స్థావరాణం పతిశ్చైవ నియమేంద్రియ వర్ధనః
సిద్ధార్థ సిద్ధభూతార్థోఽచింత్యః సత్యప్రతః శుచిః 152
- ప్రతాధిపః పరం బ్రహ్మ భక్తానాం పరమాగతిః
విముక్తో ముక్తతేజశ్వ శ్రీమాన్ శ్రీవర్ధనో జగత్ 153
- ఫలప్రతి
యథా ప్రధానం భగవా నితి భక్త్యా స్తుతో మయా
యన్న బ్రహ్మదయో దేవా విదుస్తుతైన నర్స్యయః 154
- స్తోత్వయ మర్యం వస్యం చ కస్సోప్యతి జగత్పుతిమ్
భక్త్యాత్మేవం పురస్కృత్య మయా యజ్ఞపతి ర్యభః 155
- తతోఽభ్యసుజ్ఞాం సంప్రాప్య స్తుతో మతిమతాం వరః
శివమేఖిః స్తువన్ దేవం నామఖిః పుష్పిమర్యాః 156
- నిత్యయుక్త శృంగిర్థకః ప్రాప్తో త్యాత్మాన మాతృనా 157

ఏతధి పరమం బ్రహ్మ పరం బ్రహ్మధిగచ్ఛతి బుషయముటైవ దేవాశ్వర స్తుపం తేషేన తత్పరమ్	158
స్తుయమానో మహదేవ స్తుప్యతే నియతాత్మభిః భక్తానుకంపీ భగవా నాత్మ సంస్థాకరో విభూతి:	159
తాతైవ చ మనుషేషు యే మనుష్యో ప్రధానతః ఆస్తికాః శ్రద్ధధానాశ్వ బహుభి ర్జున్ముభిః స్తవే:	160
భక్తా హృనస్యమీశానం పరందేవం సనాతనమ్ కర్మణా మనసా వాచా భావే నామిత తేజసః	161
శయానా జాగ్రమాణాశ్వ ప్రజ స్నుపవిశంస్తుధా ఉన్నిష న్నిమిషంటైవ చిస్తుయన్తః పునః పునః	162
శృంఘ్రః శ్రౌపయన్తశ్వ కథయన్తశ్వ తే భవమ్ స్తువస్తః స్తుయమానాశ్వ తుప్యన్ని చ రమన్తి చ	163
జన్మకోటి సహస్రేషు నానాసంసారమోనిషు జంతో ర్యగతపొపస్య భవే భక్తిః ప్రజాయతే	164
ఉత్సున్నా చ భవేభక్తి రనన్యా సర్వభావతః భావినః కారణే చాస్య సర్వయుక్తస్య సర్వదా	165
ఏతద్వేషేషు దుష్టాపం మనుషేషు న లభ్యతే నిర్విఫూన్నా నిశ్చలా రుద్రే భక్తి రవ్యభిచారిణీ	166
తపైవ చ ప్రసాదేన భక్తి రుత్పర్యతే సృణామ్ యేన యాన్ని పరాంసిధిం తద్వావగత చేతసః	167
యే సర్వభావానుగతాః ప్రపద్యన్నే మహాశ్వరమ్ ప్రపన్న వత్సలో దేవః సంసారాత్ తాన్ సముద్ధరేత్	168
మివ మన్యే వికుర్యుతి దేవాః సంసారమోచనమ్ మనుష్యోణం బుతే దేవం నాన్యా శక్తిసపోబలమ్	169
ఇతి తే నేంద్ర కల్పేన భగవాన్ సదసత్పతిః కృత్తివాసాః స్తుతః కృష్ణ! తణ్ణినా శుభబుధినా	170

47

స్తవమేతం భగవతో బ్రిహ్మై స్వయ మధారయత్	
గీయతే చ స బుధ్యైత బ్రిహ్మై శంకరసన్నిధౌ	171
ఇదం పుణ్యం పవిత్రం చ సర్వదా పాపనాశనమ్	
యోగదం మోక్షదం చైవ స్వగుదం తోపదం తథా	172
ఏవ మేతత్ పరంతే య ఏకభక్త్యాతు శంకరమ్	
యాగతిః సాంబ్యయోగానాం ప్రజంత్యేతాం గతిం తథా	173
స్తవమేతం ప్రయత్నేన సదా రుద్రస్య సన్నిధౌ	
అబ్బమేకం చరెధృక్సః ప్రాపుయా దీపితం ఫలమ్	174
ఏత ద్రహస్యం పరమం బ్రిహ్మతో హృది సంస్థితమ్	
బ్రిహ్మై ప్రోవాచ శుక్రాయ శక్తః ప్రోవాచ మృత్యువే	175
మృత్యుః ప్రోవాచ రుద్రేభ్రో రుద్రేభ్రో స్తంధీమాగమత్	
మహాతా తపసా ప్రాప్తం స్తంధీనా బ్రిహ్మసర్వుని	176
తట్టిః ప్రోవాచ శుక్రాయ గౌతమాయ చ భాగ్వతః	
వైవస్వతాయ మనవే గౌతమః ప్రాహమాధవ!	177
నారాయణాయ సాధ్యాయ సమాధిప్యాయ ధీమతే	
యమాయ ప్రాహమా భగవాన్ సాధ్యో నారాయణో_చ్యుతః	178
నాచికేతాయ భగవా నాహమ వైవస్వతో యమః	
మార్గందేయాయ వార్షేణ య నాచికేతో_భృభాషత	179
మార్గందేయా నృయా ప్రాప్తో నియమేన జనార్థన!	
తవా హృషా మమితమ్ము! స్తవం దద్యం హృవిత్రుతమ్	180
స్వర్ణై మారోగ్య మాయుష్యం ధన్యం వేదేన సంమితమ్	
నాస్య విఘ్నుం వికుర్పుని దానవా యక్కరాక్షసాః	181
పిశాచా యాతుధానా వా గుహ్యకా భుజగా అపి	
యః పరేత శుచిః పాథ్థ! బహ్మాచారీ జితేంద్రియః	
అభగ్ని యోగో వర్షంతు సో_శ్వమేధఫలం లభేత్	
	182

ఇతి శ్రీమహాభారతే అముశాసనపర్వటి దాన
ధర్మ పర్వటి మహాదేవ సహప్రానామ స్తోత్రం నామ
సప్తదశో_ధ్యాయః ॥

దాక్షిణ్యాన్ని కురిపించే దక్షిణామూర్తి

49

జ్ఞానం భగవత్ స్వరూపం. ఆ జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించాలంటే భగవంతుడే సమర్థుడు. అందుకే గురువులకి గురువు ఆ పరమాత్ముడే.

ఆ పరమేశ్వరునే ఆదిగురువుగా ఆశ్రయిస్తూ ‘నారాయణ సమారంభాం’ లేదా ‘సదాశివ సమారంభాం’ - అని ప్రార్థిస్తాం. నారాయణుడన్నా, సదాశివుడన్నా ఒకే పరమేశ్వరుని రెండు నామాలు, రెండు రూపాలు. తత్త్వమొక్కబే.

సదాశివుడు గురువుగా సాక్షాత్కరించిన రూపమే శ్రీదక్షిణామూర్తి. మహా మాన మూర్తియై ప్రత్యక్షమై బ్రహ్మాదుల హృదయగ్రంథిని భేదనం చేసి, ఆత్మానుభవాన్ని ప్రసాదించిన కరుణామయుడీ మూర్తి.

ఉపాసకులను అనుగ్రహించి క్రమంగా జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించడానికి పరబ్రహ్మ దక్షిణా మూర్తిగా ఆవిర్భవించాడు. వివిధ రూపాలుగా వివిధ సందర్భాలలో వివిధ తపస్సులకు సాక్షాత్కారమై బ్రహ్మ విద్యను ప్రసాదించిన స్వామి.

సనకసనందనాదులు ఒకసారి బ్రహ్మవిద్య ప్రాపికై, కైలా సానికి సదాశివుని కోసం వెళ్ళారు. ఆ సమయంలో స్వామి గౌరీ సమేతుడై దేవగణ మధ్యంలో నర్తనం చేస్తున్నాడు. ఈ

సృత్యగేత వినోదుడైన సంసారి తమకి బ్రహ్మవిద్యను ఎలా బోధిస్తాడని భావించి వెనుదిగారు సనకాదులు.

అలా వస్తుండగా ఆ కైలాసంలోనే ఒక మళ్ళీచెట్టు నీడన శివుడు యువరూపంలో కూర్చుని ఉండడాన్ని గమనించారు. ఏకాంత మనోహరమైన ఆ మూర్తిని చూడగానే ఈతని నుండి బ్రహ్మవిద్యను గ్రహించవచ్చు అని భావించి సమీపానికి వెళ్ళారు.

అది ఆశ్చర్యకర దృశ్యం.

అక్కడ - స్వామిచుట్టూ వృద్ధులైన శిష్యులు కూర్చుని ఉన్నారు. వారంతా బ్రహ్మవాదులు. మాట ద్వారా గ్రహించవలసినదంతా గ్రహించిన వారు, వాగతీతమైన పరతత్త్వానుసంధానం కోసం పరమేశ్వరుని ఆశ్రయించినవారు. వారి సందేహాలన్నింటిని తన మౌనంతోనే నివృత్తి చేశాడు స్వామి.

ఆ స్వామి అలా చూడడంతోనే సనకసనందనాదులకు కూడా వాంఛితార్థం నెరవేరింది.

సకల విద్యల గమ్యమైన ఈశ్వరుడే సాక్షాత్కరించాక ప్రవచనాలతో పనేముంది? ఏమీ తెలియినితనంలో ‘నిశ్చబ్దం’ ఉంటుంది. అది స్తుబ్దత. అంతా తెలిసిన తరువాత నిశ్చబ్దమే మిగులుతుంది. అది మౌనం. అది ప్రశాంతత. అది పరిపూర్ణమైన చైతన్యం. సచ్చిదానంద అనుభవం. ఈ రెండు నిశ్చబ్దాల మధ్య అన్యేషణే సాధన - తపస్సు - ఉపాసన. సాధన ఘలం జ్ఞానం. అది లభించాక అంతా ఒక్కటే. ఆ మహా మౌనస్తోత్రే దక్షిణామూర్తి స్వరూపం.

చిత్రం వటతరోరూలే వృద్ధాశిష్యాః గురుర్యవా

గురోస్తుమౌనం వ్యాఖ్యానం శిష్యాస్తుచ్ఛిన్సు సంశయాః॥

“ఎంత ఆశ్చర్యం. వటవృక్షమూలంలో యువకుడైన గురువు. వృద్ధులైన శిష్యులు. గురువుగారి వ్యాఖ్యానం - మౌనం. దానితోనే శిష్యుల సంశయాలు చిన్నమయ్యాయి” అన్నారు అదిశంకరులు.

వటవృక్షం - విస్తరిల్లే లక్షణం కలిగిన విశ్వానికి సంకేతం. ఆ విశ్వానికి మూలమైన పరతత్త్వమే వటవృక్షమూలాన సాక్షాత్కరించిన లోక గురువు.

అంతేకాదు విస్తరిల్లే లక్షణం ఉన్న బుద్ధి చైతన్యమే (మేధ) వటవృక్షం. దానికి మూలమైన ఆత్మస్వరూపము దక్షిణామూర్తి.

స్వామి ఒక చేతిలో ‘చిన్ముద్ర’ను ధరించాడు. ఇదే

జ్ఞానముద్ర, గురు ముద్ర. అంగుష్ఠతర్జనీ - (బొటన వ్రేలు, చూపుడు వ్రేలు కలిపిన వైనం). ఇది జీవ బ్రహ్మక్యాన్ని తెలియజేస్తుంది. ‘తత్త్వముసి’ వంటి మహావాక్యాల వ్యాఖ్యానం ఇది.

మరొక భావనలో -

బ్రహ్మాలక్షణం ఐదుగా చెప్పబడింది.

1. అస్తి (ఎల్లవేళలా ఉన్నది)
2. భాతి (అదే సర్వత్త ప్రకాశిస్తుంది)
3. ప్రియం (అదే నిజమైన ఆనంద వస్తువు)
4. నామం
5. రూపం. ఈ నామ రూపాలు జగద్రూపం. మిగిలిన మూడు జగాధార, జగద్వ్యపక తత్త్వాలు.

నామ రూపాలు ఉపశమనమైన హోనమే జ్ఞానం. చిటికెనవ్రేలు నుండి బొటనవ్రేలు వరకు ‘అస్తి’ నుండి ‘రూపం’ వరకు ఐదు లక్ష్మణాలకు సంకేతాలు. బొటన వ్రేలు, చూపుడువ్రేలు, ప్రత్యేకించి కలిపితే, మిగిలినవి చిటికెనవ్రేలు, అనామిక, నడిమివ్రేలు. అవే అస్తి, భాతి, ప్రియం. ఇవి ఎస్సుడూ మిగిలి వుండే పరతత్త్వం. ఉపసంహరించిన నామరూపాలకు సంకేతాలు - కలిపి ఉంచిన బొటనవ్రేలు, చూపుడువ్రేలు.

ఇంతతత్త్వం చిన్నుద్రలో వుంది. ఇది బ్రహ్మావిద్యకు (పరావిద్యకు) సంకేతం.

51

◆ మరియుక చేతిలో పుస్తకాన్ని ధరించాడు స్నామి. ఇది సమస్త లౌకిక విద్యలకు (అపరావిద్యలకు) సంకేతం. రెండు రకాల విద్యలకు దాత ఆ పరమాత్మాడే.

◆ మిగిలిన రెండు చేతుల్లో - ఒక చేత ధమరుకాన్ని, మరొక చేత అగ్ని ధరించాడు. అవి శబ్దానీకి, కాంతికి సంకేతాలు. మరికాన్ని మూర్తులలో వీణ, అక్షమాల ధరించి ఉంటాడు. వీణ - నాదవిద్యకీ, యోగ విద్యకీ సంకేతం. అక్షమాల అక్షరవిద్యకు సంకేతం. మరికాన్ని చోట్ల అమృతకలశం ధరించి ఉంటాడు. అది అమృత తత్త్వమైన పరబ్రహ్మాకు, విద్యకు సంకేతం.

◆ స్నామి కాలిక్రింద అపస్యారుడనే రాక్షసుడు మర్దించబడి ఉంటాడు. అపస్యారుడంటే అపస్యుతి. దానిని మర్దించదమంటే, అజ్ఞానాన్ని నిరూపించదమే. బుద్ధిశక్తికి అవరోధమైన అపస్యుతిని (స్మృతి లోపాన్ని) నశింపజేస్తేనే మేధసు వికసిస్తుంది. ఇలా స్నామి రూపం సకల విద్యామయం. అందుకే దక్షిణామూర్తిని ధ్యానిస్తే చాలు సకల విద్యలు లభిస్తాయి. లౌకిక విద్యలైనా, బ్రహ్మావిద్యలైనా.

◆ దక్షిణాభిముఖంగా కూర్చున్న స్నామి దక్షిణామూర్తి. ఆ స్నామిని చూసేవాళ్ళు ఉత్తరాభిముఖాలై ఉంటారు. ఉత్తరం జ్ఞానదిశ. ఆ దిశలో కూర్చున్న స్నామిని చూస్తూ ఉన్నవారికి

వెనుకబాగాన (పృష్ఠభాగాన) దక్కిణదిశ. అంటే యమ (మృత్యు) దిశ. అంటే ఎవరు శివునివైపు చూస్తారో, వారు యముని (మృత్యువుని) చూడరు. యముని చూపు మనషై పదకుండా స్వామి చూపు నిఘూ వేస్తుంది. అజ్ఞానమే మృత్యువని ఉపనిషత్తు చెప్పంది. ఆత్మ స్వరూపాన్ని ఎరుగకపోవడమే మృత్యువు -

‘ప్రమాదం వై మృత్యుమహం బ్రహీమి’.

- ◆ యముని సైతం శాసించిన మృత్యుంజయుడే దక్కిణా మూర్తి.
- ◆ ‘దక్కిణ’ అంటే ‘దాక్షిణ్యభావం’ ఏ దయవలన దుఃఖం పూర్తిగా నిర్మాలనమవు తుందో ఆ దయను దాక్షిణ్యం అంటారు. ఈ లోకంలో శాశ్వతంగా దుఃఖాన్ని నిర్మాలించగలిగేశక్తి (దాక్షిణ్యం) భగవంతునికి మాత్రమే ఉంది. ఆ దాక్షిణ్యభావం ప్రకటించిన రూపమే దక్కిణామూర్తి. అన్ని దుఃఖాలకి కారణం అజ్ఞానం. అజ్ఞానం పూర్తిగా తొలగితేనే శాశ్వత దుఃఖమౌచనం. ఆ అజ్ఞానాన్ని (అవిద్యను) తొలగించే జ్ఞానస్వరూపుని దాక్షిణ్య విగ్రహమే దక్కిణామూర్తి. దక్కిణ అంటే వైపుణ్యం, మేధస్సు, సమర్థత - అని కూడా అర్థాలున్నాయి. వాటి స్వరూపమే దక్కిణామూర్తి.

52

- ◆ దక్కిణామూర్తి విగ్రహాన్ని పరిశీలిస్తే - కుడి చెవికి మకర కుండలం, ఎడమ చెవికి తాంటకం అలంకారాలుగా కనిపిస్తాయి. మకరకుండలం పురుషుల శ్రవణాలంకారం. తాటంకం స్త్రీల అలంకృతి. దక్కిణామూర్తిగా సాక్షాత్కరించినది శివశక్తుల సమైక్యరూపమేనని తెలియజేస్తాయి ఈ రెండు అలంకారాలు. సనకసనందనాదులకు ముందు రెండుగా కనబడిన శివశక్తులే, ఇప్పుడు ఏకాకృతిగా దర్శనం ఇచ్చాయి.

- ◆ అందుకే దక్కిణామూర్తి అయ్యరూపమేకాక అమృతార్తికూడా. ఈ విషయమే లలితా సహార్థం - “.....దక్కిణామూర్తి రూపిణీ సనకాది సమారాధ్యా శివజ్ఞాన ప్రధాయీని” - అని వివరిస్తోంది. వసిష్ఠుడు కూడా తపస్సుతో దక్కిణామూర్తిని ప్రత్యక్షం చేసుకొని, బ్రహ్మవిద్యను సంపాదించాడు. వసిష్ఠునకు దక్కిణామూర్తి సాక్షాత్కరించిన క్షేత్రమే శ్రీకాళహస్తి.

అందుకే ఇప్పటికీ అలయంలో ప్రవేశించగానే దక్కిణామూర్తి విగ్రహం కనబడు తుంది.

ఇది జ్ఞాన ప్రధాన క్షేత్రం. ఇక్కడి శక్తిపేరు కూడా జ్ఞానప్రసూనాంబ కావడం గమనార్థం.

‘రుద్ర! యత్తే దక్కిణం ముఖం తేన మాం పాపి నిత్యమ్’. ‘ఓ రుద్రా! నీ దక్కిణముఖంతో నిత్యం మమ్మ

రక్షించు' అని శ్వేతాశ్వతరో పనిషత్తు దక్షిణామూర్తిని ప్రార్థించింది.

పరమజ్ఞానమూర్తియైన ఈ ఆది గురువును స్తుతిస్తూ ఆదిశంకరులు రచించిన దక్షిణామూర్తి స్తోత్రము బహుళ ప్రసిద్ధి చెందింది.

“విశ్వందర్పణ దృశ్యమాన నగరీతుల్యం”.... అంటూ ప్రారంభమై ‘తస్మై శ్రీగురుమూర్తయే నమ ఇదం శ్రీదక్షిణామూర్తయే’ అనే మకుటంతో సాగే ఆ స్తుతిలో అద్వైత వేదాంతమంతా సుప్రతిష్ఠిత మయ్యింది.

“గురవే సర్వలోకానాం భిషజే భవరోగిణామ్ |

నిధయే సర్వవిద్యానాం దక్షిణామూర్తయే నమః”॥

దక్షిణామూర్తి సకల జగద్గురుమూర్తి కనుక - స్వామి ఆరాధన సకల విద్యలను ప్రసాదిస్తుంది.

ఐహికంగా బుద్ధిశక్తిని వృద్ధిచేసి, విద్యలను అనుగ్రహించే ఈ స్వామి, పారమార్థికంగా తత్త్వజ్ఞానాన్ని ప్రసాదించే దైవం.

ఈ స్వామిని ధ్యానిస్తే భౌతికంగా - బుద్ధిశక్తి, మేధస్సు పెరుగుతుంది. అన్ని విద్యలు సక్రమంగా ఒంటబడతాయి. సక్రమంగా అర్థమై, అర్థవంతంగా వినియోగింపబడతాయి.

కనుక విద్యార్థులు నిత్యం పారాయణ చేయడగినది.

వాక్య సమర్థత, వ్యాఖ్యాన కౌశలం కూడా లభింపజేయడంతో పాటు వేదాంత జ్ఞానం కలిగించే ఈ స్తోత్రాన్ని ప్రతిష్ట్యక్తి పరించాలి.

‘శివాయగురవేనమః’ అని జపించి ఈ స్తోత్రాన్ని పారాయణ చేసినవారు లౌకిక - పారమార్థిక జ్ఞానాలను సాధించగలరనడంతో సందేహం లేదు.

దక్షిణామూర్తిని ఈ స్తోత్రాలతో ఆరాధించి విద్యాబుద్ధులను, వేదాంత జ్ఞానాన్ని అందుకోగలరని ఆకాంక్షిస్తూ, శివాశీస్తులతో....

- సామవేదం షష్ముఖశర్మ

శ్రీదక్షిణామూర్తి స్తోత్రము

శ్రీ శంకరభగవత్పాద విరచితమ్

మౌనవ్యాఖ్యా ప్రకటిత పరబ్రహ్మతత్త్వం యువానం
వర్షిష్ఠాంతే వసధృషిగణైరావృతం బ్రహ్మనిష్టః,
ఆచార్యైష్టం కరకలిత చిన్ముదమానందమూర్తిం
స్వాత్మారామం ముదితపదనం దక్షిణామూర్తి మీదే.

1

దక్షిణామూర్తి నిత్యయువకుడు. ఆయనవద్దకు శిష్యులుగా వచ్చిన వృద్ధులైన జుమలందరు ఆయనచుట్టూ చేరియున్నారు. బ్రహ్మతత్త్వపదేశం పొందాలనే ఉత్సంగతో ఉన్నారు. దక్షిణామూర్తి చేత చిన్ముద వహించి, వికసిత పదనారవిందుడై కూర్చొని ఉన్నాడు. ఒకమూర్ఖైనా మాటాడలేదు. మౌనంగా కూర్చున్నాడు. ఆ మౌనమే మహోవ్యాఖ్యానం. (బ్రహ్మతత్త్వం ఇదే అని సూచన). ఈ విధంగా ఆయన మౌనవ్యాఖ్య తోనే బ్రహ్మతత్త్వం బోధించాడు. శిష్యులకు అర్థమైపోయింది. అలాంటి ఆనందమూర్తి ఇయైన, ఆనంద స్వరూపుడైన, ఆచార్యైష్టమైన దక్షిణామూర్తికి ఇవే నా ప్రణతులు.

54

విశ్వం దర్శణధృత్యమాననగరీతుల్యం నిజాస్తర్గతం
పశ్యన్నాత్మని మాయయా బహిరివోద్మాతం యథా నిద్రయా,
యస్మాక్షాత్మరుతే ప్రబోధసమయే స్వాత్మనమేవాద్వయం
తప్సై శ్రీగురుమూర్తయే నమ ఇదం శ్రీదక్షిణామూర్తయే.

2

జీవుడు శరీరాదులచేత బద్ధుడై బయట ఏదో ప్రపంచం ఉన్నట్లు చూస్తున్నాడు. నిజానికి అది బయటలేదు. తనలోనే ఉంది. ఒక పురుషుడు తన మనస్సుచేత కల్పింపబడి, తనలోనే ఉన్న స్వాప్నప్రపంచాన్ని తనలో కాకుండా బయట ఉన్నట్లు చూస్తున్నాడు. అలా చూడడానికి కారణం నిద్ర. అలాగే, ఈ జీవుడు కూడ, అద్దంలో ప్రతిబింబించి దూరంగా ఉన్నట్లు కనబడుతున్న పట్టణాన్ని చూచినట్లు, తనకు సంబంధించిన మాయ ప్రభావంచేత ప్రపంచాన్ని బయట చూస్తున్నాడు. అయితే గురూపదేశంచేత జ్ఞానం కలిగిన తరువాత రెండవ వస్తువంటూ లేని, బ్రహ్మాభిన్నమైన స్వస్వరూపాన్నే సాక్షాత్కరించుకొంటాడు. అలాంటి జీవాత్మాభిన్న పరమాత్మయైన, గురుమూర్తి ఇయైన దక్షిణామూర్తికి ఇదే నా నమస్కారం.

బీజస్యాస్తరివాంకురో జగదిదం ప్రాజ్ఞిర్వికల్పం పునః
మాయాకల్పిత దేశకాలకలనా వైచిత్ర్యవిత్రీకృతం,
మాయావీవ విజ్ఞమ్భుయత్యపి మహోయోగివ యః స్మృభ్యయ
తస్మై శ్రీగురుమూర్తయే నమ ఇదం శ్రీదక్షిణమూర్తయే.

3

ప్రలయకాలంలో కనబడకుండా పోయిన జగత్తు నామరూపాదిభేదాలు కాని, జాతి-గుణ-క్రియాదులుగాని లేకుండా, బీజంలో అంకురం కనబడకుండా అణిగి ఉన్నట్లు, సద్గుహపంలో, బ్రహ్మరూపంలో, అణిగి ఉంటుంది. అలాంటి జగత్తును ఖందజాలికుడు ఇంద్రజాలాన్ని, మహోయోగి తాను ఏదికావాలనుకుంటే దానిని సృష్టించి నట్లుగా, పరబ్రహ్మయైన ఏ దక్షిణమూర్తి తన ఇచ్ఛప్రకారం మాయాశక్తిచేత దేశాలు, కాలమూ కల్పించి మళ్ళీ విజ్ఞంభింపచేస్తూ ఉంటాడో గురుమూర్తయైన ఆ దక్షిణమూర్తికి ఇదే నా నమస్యారం.

యస్తైవ స్ఫురణం సదాత్మకమసత్యలాప్యాధగం భాసతే
సాక్షాత్తత్త్వముసీతి వేదవచూ యో బోధయత్యాశైతాన్,
యత్కొత్తరణాధ్యవేస్తు పునరావృత్తిర్భవామ్భానిధా
తస్మై శ్రీగురుమూర్తయే నమ ఇదం శ్రీదక్షిణమూర్తయే.

4

55

‘సతీ’ ‘సత్త’ (అనగా ‘ఉన్నది’ ‘ఉన్నది’) అను ఆకారంలో ఉన్న ఎవని ప్రకాశనము అసత్తుల వంటి (అనగా లేని వస్తువుల వంటి) వస్తువులతో సంబంధించి ఉంటుందో, ఎవడు ఆశ్రయించిన వారికి “నువ్వు ఆ బ్రహ్మావే” అని వేదవాక్యతో బోధిస్తూంటాడో, ఎవనిని ఒక్కమారు సాక్షాత్కరించుకొంటే మళ్ళీ సంసార సముద్రంలో పడడం అనేది ఉండదో అట్టి శ్రీగురుమూర్తయైన శ్రీదక్షిణమూర్తికి ఇదే నా నమస్యారం.

నానాచ్ఛిప్రఘుబోదరస్థిత మహోదీప ప్రభాభాస్మారం
జ్ఞానం యస్య తు చక్షురాదికరణద్వారా బలిస్మృందతే,
జానామీతి తమేవ భాస్తమనుభాత్యేత త్సమస్తం జగత్
తస్మై శ్రీగురుమూర్తయే నమ ఇదం శ్రీదక్షిణమూర్తయే.

5

ఆత్మ జ్ఞానస్వరూపం. చాలా రంద్రాలున్న ఒక కుండని గొప్ప దీపంపైన బోల్లించినప్పుడు ఆ దీపం కాంతి కుండలోని రంద్రాల నుండి పైకి వస్తుంది. అలాగే నేత్రం మొదలైన ఇంద్రియాల ద్వారా బైటకు వస్తున్నది అత్మజ్ఞానమే. వెలుతురు ఉంటే వస్తువు కనబడుతుంది. అది లేకపోతే వస్తువు కనబడదు. అప్పుడు ఆ వస్తువు లేనట్లే. అదేవిధంగా “నేను దీనిని

తెలుసుకొంటున్నాను, దానిని తెలుసుకొంటున్నాను” అని అంటూ తెలుసుకొనే ఆత్మ అనేది ఉంటేనే ఈ జగత్తు భాసిస్తుంది. ఉన్నట్లు కనబడుతుంది. ఈ విధంగా జగత్తు భాసించదానికి హేతువైనది ఏది ఉందో ఆ ఆత్మయే శ్రీగురుమూర్తియైన శ్రీ దక్షిణామూర్తి. ఆ దక్షిణామూర్తికి ఇదే నా నమస్కారం.

దేహం ప్రాణమపీ ఘ్రీయాణ్యపి చలాం బుధిం చ శూన్యం విదుః

ఘ్రీ బాలాస్త జడోపమాస్తపూహమితి భ్రాన్తా భృశం వాదినః,

మాయాశక్తి విలాసకవ్యత మహావ్యామోహ సంహరిణే

తప్పై శ్రీగురుమూర్తయే నమ ఇదం శ్రీదక్షిణామూర్తయే. 6

మనం అందరమూ నేను, నేను అంటుంటాం. ఆ నేను అంటే ఎవరు అనే విషయంలో చాలామంది స్త్రీలవలె, బాలాదులవలె, అంధులవలె, మూఢులవలె భ్రాంతి చెందినవారై అనేక విధాలుగా వాదిస్తున్నారు. ‘నేను’ అంటే దేహమే అని చార్యములు, ప్రాణాలని కొందరు, ఇంద్రియాలని కొందరు, క్షణికాలైన విజ్ఞానాల ప్రపాహమే అని కొందరు బొధ్యలు, శూన్యం అని మరికొందరు బొధ్యలూ అంటున్నారు. మాయాశక్తి వల్ల కలిగిన ఇలాంటి వ్యామోహలన్నీ ఎవనిని ఆత్రయిస్తే తొలగిపోతాయో అలాంటి గురుమూర్తియైన దక్షిణామూర్తికి ఇదే నా నమస్కారం.

రాహుగ్రస్త దివాకరేస్త సద్యశో మాయా సమాచారదనాత్

సన్మాత్తః కరజోప సంహరణతో యో భూత్సముష్టః పుషున్,

ప్రాగస్వాపుమితి ప్రబోధసమయే యః ప్రత్యభిజ్ఞాయతే

తప్పై శ్రీగురుమూర్తయే నమ ఇదం శ్రీదక్షిణామూర్తయే. 7

నిదించిన జీవుడు వెంటనే గాఢనిద్రలోనికి వెళ్లవచ్చు. లేదా కొంతసేపు స్వాప్నలు చూచి వెళ్లవచ్చు. అది సుషుప్తి. సుషుప్తిలో ఉన్నప్పుడు ఇంద్రియాలేవీ వని చేయుకుండా అణిగి ఉంటాయి. అప్పుడు ఇంక ఉన్నది కేవలమైన ఆత్మస్వరూపం. సత్త. అది అలాగే ఉంటుంది. అలాగే ఉన్నా దాని అనంద ప్రకాశాదులు ఏమీ కనబడవు. అందుకు కారణం ఆ ‘సత్త’ను మాయ కప్పి ఉంటుంది. అందుచేత అప్పుడా ‘సత్త’ రాహువు కప్పిన సూర్యనివలె, చంద్రునివలె, ఉంటుంది. రాహువు వెనుక ఉన్న సూర్యుడు, చంద్రుడు ప్రకాశించక పోయినా ఆ సూర్యచంద్రులు లేరనడానికి ఎలా ఏలు లేదో అదే విధంగా సుషుప్తి సమయంలో ‘సత్త’ ప్రకాశించక పోయినా లేదనడానికి ఏలులేదు. అది స్థిరంగా ఉండనే

ఉంటుంది. అందుచేతనే మెలకువ వచ్చిన పురుషుడు నేనింతవరకు గాఢంగా నిద్రపోయాను అని గుర్తిస్తున్నాడు. నిద్రా సమయంలో సత్ లేకుండా పోతే ఇలా గుర్తించడం కుదరదు. ఆ విధంగా సుషుప్తిలో కూడా అవిచ్చిస్తుంగా ‘సత్’ రూపంలో భాసిస్తున్న జీవాత్మకు పరమాత్మయైన దక్షిణామూర్తి భేదంలేదు. అలాంటి శ్రీగురుమూర్తియైన దక్షిణామూర్తికి ఇదే నా సమస్మారం.

బాల్యాదిష్పపి జాగ్రదాదిష్పి తథా సర్వాస్పావస్థాస్పపి
వ్యావృతాస్పమపర్తమాన మహామిత్యంతస్సురస్తం సదా,
స్వాత్మాసం ప్రకటీకరోతి భజతాం యో భద్రయా ముద్రయా
తస్మై శ్రీగురుమూర్తయే నమ ఇదం శ్రీదక్షిణామూర్తయే.

8

ఒకదారానికి అనేక విధాలైన పుష్టులు గుచ్ఛి మాల సిద్ధం చేస్తాం. ఆ పుష్టులు మారుతున్నా దారం మాత్రం అన్ని పుష్టులలోకి అనుస్యాతంగా వెడుతూనే ఉంటుంది. అదేవిధంగా జీవునికి నివాసమైన శరీరంలోను అంతశక్రణాదులలోను ఒకదాని తరువాత ఒకటిగా శైవపం, కౌమారం, యోవనం, మధ్య వయస్సు, వార్షక్యం మొదలైన అవస్థలూ, జాగ్రత్త, స్వప్నం, సుషుప్తి, మూర్ఖ, జన్మ, జర, మరణం మొదలైన అవస్థలు, చూడడం, వినడం మొదలైన అవాంతరమైన అవస్థలు మారి మారి కలుగుతూనే ఉంటాయి. అయినా ఇలాంటి అన్ని అవస్థలలోను ఆత్మ అనేది మాత్రం ఏ మార్పులేకుండా అను స్యాతంగా, అవిచ్చిస్తుంగా భాసిస్తూనే ఉంటుంది. శ్రీదక్షిణామూర్తి చిన్ముద్రతో (దీనికి జ్ఞానముద్ర, తర్వముద్రా అని కూడా పేర్కున్నాయి) ఈ ఆత్మ బ్రహ్మభిస్తుమైనది అను సత్యాన్ని తనను ఆశ్రయించిన భక్తులకు బోధిస్తుంటాడు. అటువంటి గురుమూర్తి అయిన దక్షిణామూర్తికి యా సమస్మారం.

విశ్వం పశ్యతి కార్యకారణతయా స్ఫున్యోమి సంబంధతః
శిష్మోచార్యతయా తత్క్వివ పితృపుత్రాద్యాత్మనా భేదతః:
స్ఫుస్మై జాగ్రత్తి వా య ఏష పురుషో మాయాపరిప్రామితః
తస్మై శ్రీగురుమూర్తయే నమ ఇదం శ్రీదక్షిణామూర్తయే.

9

వాస్తవంలో బ్రహ్మతప్ప మరొకటి ఏదీ లేదు. అయినా కూడ అనాదియైన మాయకు వశమై జీవుడు ప్రపంచాన్ని వివిధ రూపాలలో చూస్తున్నాడు. ప్రపంచం అంటే ఏమిటి? నామ రూపాలు (పేర్లూ, రూపాలూ), వాటి పరస్పర సంబంధ మూను. ఏ పరమేశ్వరుడు మాయచేత కలిగిన భ్రాంతివలన కార్యము - కారణమూ, సొత్తు - సొత్తు కలవాడూ, శిష్ముడు - గురువూ, తండ్రి - కుమారుడూ ఇత్యాది సంబంధాలతో, ఈ ప్రపంచాన్నంతటినీ జాగ్రత్తప్రాప్తివస్తులలో ఉండి వేరు వేరు రూపాలలో చూస్తున్నాడో అలాంటి శ్రీగురు

57

మూర్తి అయిన శ్రీ దక్షిణామూర్తికి ఇదే నా నమస్కారం.

భూరమ్యాంస్యనిలోనలోమ్యుర మహార్థాధ్రో హిమాంశుః పుమావ్

ఇత్యాభాతి చరాచరాత్మక మిదం యస్యైవ మూర్త్యష్టకమ్,

నాన్యాత్మించన విద్యతే విమృశతాం యస్యాత్మరస్యా ద్విభోః:

తస్మై శ్రీగురుమూర్తయే నమ ఇదం శ్రీదక్షిణామూర్తయే.

10

భూమి, జలం, వాయువు, అగ్ని, ఆకాశం, సూర్యుడు, చంద్రుడు, జీవులు అనే స్థావరములూ, జంగమములూ అయిన ఈ కనబడుతున్న ఎనిమిదీ కూడా ఆ దక్షిణామూర్తికి సంబంధించిన ఎనిమిది మూర్తులే. ఆలోచించి చూచేవారికి సర్వ సమర్థుడు, పరమాత్మ అయిన ఈ దక్షిణామూర్తికంటే భిన్నంగా మరొక వస్తువేది కనబడు. అలాంటి శ్రీగురుమూర్తియైన దక్షిణామూర్తికి ఇదే నా నమస్కారం.

సర్వాత్మత్వమితి స్పృహీకృతమిదం యస్యాదముష్ణింస్తవే

తేనాస్య శ్రవణాత్మతద్రుష మననాధ్యానాభ్య సంకీర్తనాత్,

సర్వాత్మత్వ మహోవిభూతి సహితం స్యాదీశ్వరత్వంస్వతః:

సిధ్యేత్తత్వసరష్టధా పరిణతం చైశ్వర్య మవ్యాహతమ్.

11

“ఇదం సర్వం యదయమాత్మా” ఈ కనబడేదంతా ఆత్మస్వరూపమే - అని శ్రుతులలో చెప్పబడిన సర్వాత్మత్వం ఈ స్తోత్రంలో చెప్పబడింది. అందుచేత దీనిని విన్నా, దీని అర్థం మనసం చేసికొన్నా, దీనిని ధ్యానించినా, దీనిని ఇతరులకు బోధించినా సర్వాత్మత్వం అనే మహావిభూతితోపాటు (అనగా కనబడేదంతా ఆత్మయే అనే నిఖితమైన భావమే గొప్ప ఐశ్వర్యం. దీనిని మించిన ఐశ్వర్యం మరొకటి లేదు. అటిమాద్యైశ్వర్యాలు దీనిముందు క్షుద్రమైనవే. అలాంటి సర్వాత్మత్వరూపై శష్ట్రయంతో పాటు) ఈశ్వరత్వం (అనగా సత్యజ్ఞానానందరూప పరమేశ్వరత్వం) లభిస్తుంది. ఇంక అటిమ (చిన్న అఱువుగా మారిపోవడం), మహిమ (చాలా పెద్దవస్తువుగ మారిపోవడం), గరిమ (పర్వతం అంత బిరువుగా ఉండడం), లఫిమ (దూడిపింజ కంటే కూడా తేలిక అయిపోవడం), ప్రాప్తి (సుదూర దేశాలలో ఉన్నదానిని పొందగలగడం), ప్రాకామ్యం (అనుకొన్నదల్లా సిరవేరడం), ఈశ్వరత్వం (అందరినీ, అన్నింటినీ తన వశంలో ఉంచుకునే శక్తి) అనే ఎనిమిది ఐశ్వర్యాలు అప్రయత్నంగా వాటంతట అవే లభిస్తాయి.

వటవిటపి సమీవే భూమిభాగే నిషణం

సకలముని జనానాం జ్ఞానదాతారమారాత్,

త్రిభువన గురుమీశం దక్షిణామూర్తిదైవం

జనన మరణ దుఃఖ చ్ఛేదదక్షం నమామి. 12

మూడులోకాలకూ గురువైన దక్షిణామూర్తి వటవృక్షం క్రింద కూర్చొని ఉండి దగ్గరనే ఉన్న మునులందరికీ జ్ఞానం ఉపదేశిస్తుంటాడు. ఆ విధంగా జనన మరణాలవలు కలిగే దుఃఖాన్ని శమింపజేయడంలో సమర్థుడు. అట్టి జగద్గురువునకు నమస్కరించు చున్నాను.

చిత్రం వటతరోర్మలే వృధ్ఘాః శిష్యా గురు ర్యాహ,

గురోస్తు మానం వ్యాఖ్యానం శిష్యాస్తు చ్ఛిన్నసంశయాః.

13

అక్కడ, ఆ వటవృక్షం క్రింద, ఒక ఆశ్వర్యకరమైన ధృత్యం కనబడుతోంది. గురువు యువకుడు, శిష్యులు వయోవృధ్భులు. గురువుమానంగా కూర్చొని ఉంటాడు. ఆ మౌనమే వ్యాఖ్యానం, పారం చెప్పడం. ఆ మౌనరూప వ్యాఖ్యానంతోనే శిష్యుల సంశయాలన్నీ వటాపంచలై బోతుంటాయి!

ఓం నమః ప్రణవార్థాయ శుద్ధజ్ఞానైక మూర్తయే,

నిర్వలాయ ప్రశాంతాయ దక్షిణామూర్తయే నమః.

14

ఓంకార వాచ్యదైన పరమాత్మకు శుద్ధమైన జ్ఞానమే స్వరూపం. అలాంటి పరమాత్మకు నమస్కారం. నిర్గులుడు, శాంతుడు, పరమాత్మ స్వరూపుడు అయిన దక్షిణామూర్తికి నమస్కారం.

అంగుష్ఠతర్జనీయోగముద్రావ్యాజేన దేహినామ్,

శ్రుత్యథం బ్రహ్మాశీవైక్యం దర్శయనోవతాత్ శివః.

15

బొటనాలేలు, చూపుడుాలేలు కలవడంచేత ఏర్పడిన ముద్ర అనే వ్యాజంచేత, శ్రుతి ప్రతిపాదితమైన జీవ బ్రహ్మా ఏకత్వాన్ని మానవులకు బోధిస్తున్న శివుని మరొక రూపమైన, దక్షిణామూర్తి మనలను రక్షించుగాక.

సమాప్తం

59

యత్కృపాలేశ సంసర్గ ద్వాయోయేయం రచితా మయా,

తస్మైవ జానకీజానేః పదయోరియమర్పుతే.

ఈశ్వరానుగ్రహః పిత్రోస్తపశ్చాచార్యసత్కృపా,

కర్తాస్మిధన్ధజాతస్య కరణం కేవలం వయమ్.

తీః తీః తీః

-ఆచార్య పుట్టెల రామచంద్రుడు

